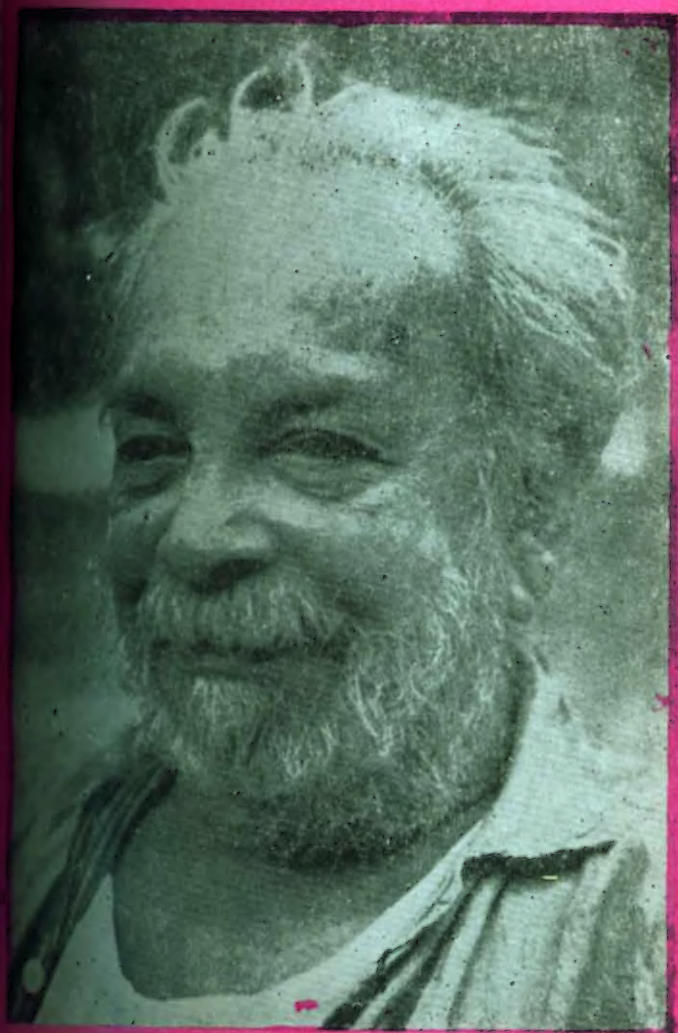

మజ్జిమ

మ

నర్తకి ప్రతిరోజూ పొద్దున ఆశ్రమానికి వెళ్ళి
నికి నమస్కరించి వస్తుంది. తోవలో పాలిరీతిగా
కాకుల గోల వినవచ్చింది. చూస్తే దూరంగా కాకుల
కనపడింది. తన వెంట వస్తున్న కరప్పని వెళ్ళి ఆడు
చూడమంది. అతను చూసి ఆదుర్దాగా “కురిపి, కురిపి”
పిట్ట) అని అరిచాడు. నర్తకి పరిగెత్తుకుని వెళ్ళింది. ఆ
వెళ్ళికితలా వడి తనచుట్టూ గుమికూడి పొద్దుస్తున్న
మిది కాకమ్మలతో ఏకైక వీరుడై పోట్లాడుతున్నాడు
కని కాకుల్లోంచి వైకి తీశాడు కరప్పన్. నర్తకి ఆకలి
ల్లోంచి ఈ వీరుణ్ణి తీసుకుని రొమ్ము కద్దుకుని సమాధి
ఇంటికి తీసుకొచ్చింది. వరండాలోకి వస్తున్న పకపక
నర్తకి చేతుల్లోంచి తీసుకుంది. నర్తకి అతని కథ చె
వుండగానే ముందు షా అతనికి పాలుపట్టింది. బాగా

అతను చిన్నపిల్ల వాడుఇంకా. గూట్లోంచి పడ్డాడే
అతన్ని తీసుకునివెళ్ళి అతని గూట్లో పెట్టాలింది
కాని గూడెక్కడ? ప్రస్తుతానికి అతన్ని, మెస్టన్ యి
కబ్బర్లో కింద అరలో పెట్టారు.

నాన్న వచ్చి చూశాడు. “సరే. ఇది యి
ఎన్ని చచ్చాయో, ఎన్ని చచ్చాయో! వీడొకడు! ఇతనికి
వడి యెగిరి పోయినప్పుడు కద” అని వెళ్ళిపోయినాడు.

మూడు గంటలకోసారి పాలు పడుతున్నారు. కళ్ళు
పకపక బద్దకంగా నిద్రపోతున్నాడు. పెద్ద గాయాలేం కన
పడ్డాయి. మెదదగ్గరా, రెక్కల కిందా గీసుకుపోయినట్లు
పొచ్చులేని స్థలాలు కనిపిస్తున్నాయి.

కబ్బర్లో గోరింక

జూలై 18

నాన్న తెల్లారకట్టే లేస్తాడు. గోరింక బతికి వున్నాడో
లేదో తొంగి చూశారు. కబ్బర్లో ఓ మూల కూచుని
వున్నాడు గుడ్డిప్పి చూస్తో అతను.

మళ్ళీ పాలు పట్టింది షా. తెల్లారాక, రొట్టెని పాలలో
నానీసి నోట్లో పెట్టింది. తిన్నాడు. రెక్కల కింద యెర్రగా
పుచ్చబొట గాయమేమోనని ముందు పూసింది పకపక.
అందుని అసహ్యించుకుని అందినంతవరకు ముక్కుతో
రసేసుకున్నాడు.

అతని అహారమేమిటో తెలిలేదు. ఉత్తపాలలో నానే
పెన రొట్టె పైనే బతకడేమోనని అనుమానం.

సాయింత్రాలు ఏకారు వెళ్ళినప్పుడు కొండపక్కమైదా
నల్లో గోరింకలు గుంపులుగా కూచుని వుసుళ్ళని తినడం
చూశారు. వాన పద్దప్పుడు చదలే వుసుళ్ళవుతాయి. గనక

యితను చదలు తినవొచ్చునని ఆలోచించింది నర్తకి. అదివరకు చాలాసార్లు చదలు పెట్టి పెంచింది. చదలు దొరకడం సులభం. ఇంటిచుట్టూ చదలే, యిల్లు పూరిబైట చుట్టూ కొండా, అడవి, ఇంటిపక్క పెద్ద మైదానమూ, చిన్న చిన్న పొలాలు, ఎదురుగా చలం. అక్కడంతా అడివి. ఇంటిలో యేది కిందపా పొద్దులో పెంటనే చదలు తినేస్తాయి, ఆరేసిన ఇట్టట్టే

బొగ్గుల పెట్టి వెనక చదల్ని పట్టి, వాదని చేసి గోరింకకి తినపెట్టింది నర్తకి. ఇష్టంగా తిన్నాడు.

అది చూశాడు కరప్పన్. అతనికి కోపంగా నిన్నటినించి తాను పట్టిన పిట్టని లాక్కుని ఆ దాని అతనికేమీ భాగం లేకుండా చేసి, అతనికన్న గోప్ప చేసుకోవడం “ఏమిటాపిట్ట గోప్ప! ఏముంది దాని ఎక్కడ చూసినా ఈ పిట్టలే! దానికి పాలు, రొట్టె అన్న తృణీకారంతో చూస్తున్నాడు. ఎదురు గుడిలో అన్నామలైకి ఈ పిట్టని చూసి నప్పటినించి ఆకా అది యెప్పుడు చచ్చిపోతుందా, తాను దాన్ని కాపాడు తినవొచ్చునని. కాని కరప్పన్ చచ్చినా దాన్ని అన్నా దాకా రానిచ్చేట్టు లేదు. చదల్ని చంపి పెడుకో కరప్ప “ఒక్క ప్రాణాన్ని బలికించడంకోసం ప్రాణాల్ని తీస్తున్నారా?” అని నిందించాడు. ఆ

చాలా వేదాంతం వుండనువచ్చు. భూతదయవైనా, ఈ సృష్టి పక్షివైనా, చాలా ప్రశ్నలు వస్తాయి ఆలోచించినకొద్దీ.

గోరింక రోజుల్లామత్తుగా నిద్రపోతున్నాడు కబ్బర్లులో, రొట్టె పాలా తిని. చంచాతో పడితే నీళ్ళు కూడా తాగుతు వ్వాడు. అన్ని పిట్టల చార్జీ తీసుకున్నట్లే పకపక ఇతని పెంకం, దాద్యత కూడా తానే తీసుకుంది.

ఎవరే నీవెవరే?

జూలై 19

ఇవాళ మధ్యాహ్నం గోరింకకి మత్తు వొదిలింది. నోరు తెరిచి రొట్టె కావాలని అడిగాడు. ఇదివరకు పాలలో నానిన రొట్టె అతని నోట్లోకి తొయ్యాలి, ఇప్పుడు నోటి కందించ గానే తనే తిన్నాడు.

కొంచెంసేపు వుండి పంజరంలో వుండనని బైటికి వస్తానని అశాంతిగా కొట్టుకుని కబ్బర్లులో యిటూ, అటూ తిరుగుతున్నాడు. పకపక కోప్పడ్చి “రావదానికి వీలేదు. గోల చెయ్యకు” అని. పూరుకుని ఓ మూల కూచున్నాడు.

కాని కాసేపటికి మళ్ళీ గోల. కబ్బర్లు పక్కల యినప తిగెల్ని ముక్కుతో పీకుతున్నాడు. ముక్కంతా రక్తం.

రాత్రి ఆలోచించారు ఏం చెయ్యాలని.

అతన్ని తీసుకుపోయి పాలితిర్థం దగ్గర వదిలినా
అతని తలిదండ్రులు యితనికోసం చూస్తూ వుంటారు.
చూడగానే వచ్చి తీసుకుపోతారని వారి సలహా.
గోరింక చిన్నపిల్ల కాదనీ, పెద్దవాడేననీ అతని తల్లిదండ్రులు
అక్కడ వుందని అక్కడ వదిలితే గూట్లోకి వెళ్లి
దని వొకరి ధియరీ.

ఈ ధియరీలని చూసి నవ్వాడు నాన్న. పొద్దున్నే
యింటిముందు యెగరేసి చూద్దామంది.

ఇంటి ముందు పెద్ద శిరీషపుష్పం, ముట్టె
ఎదురుగా. పక్కనా బోసు కాంపాడు చెట్టు, మరొక
ఎదురుగా పల్లాకుత్తు అడివి. దాని వెనక అడవి
అడివి. అతనికి యెగిరిపోవడానికి అంతా అడివే.

తిరిగి చచ్చించారు. చివరికి గోరింకని పాలి
తిర్థం వదిలి ఎగిరి ఏ గూట్లోకన్నా వెదతాడోలేదని
మనుకున్నారు. దాని గూడు కనబడితే, ఆ గూట్లోకి
దామనీ ఆలోచించారు. ఆ పని చెయ్యడానికి
వాలంటీర్ చేసింది.

ఎగరలేని గోరింక

జూలై 20

పొద్దున్నే నర్తకి గోరింకని పాలితిర్థం దగ్గరికి తీసుకుని
వెళ్ళింది. నర్తకిని నాన్న వెనక్కి పిలిచి, “ముందు
గోరింకని యిక్కడే వదిలి యే మాత్రం యెగరగలదో
చూద్దామన్నాడు. అందరూ నుంచుని గోరింకని యెగరే
కాదు. అతను ఎగిరి కాంపాడు గోడమీద వాలాడు. దాని
మీదనుంచి పక్క బంగళాలోని విల్వం చెట్టుపైకి గంతేశాడు.
అతని వాలకం చూస్తే అంతకన్నా యెగరలేదని తెలుస్తోంది.
అతన్ని పాలితిర్థం దగ్గర వదిలడం ప్రస్తావన పోయింది.
కరప్ప చెప్తే అతన్ని పట్టుకుని తీసుకొచ్చి యిచ్చాడు.
అంతా చూస్తున్న పరశురాం అన్నాడు. “ఇట్లా వదిలా
రంజీ ర్వరలో మీకు అందకుండా వెదతాడు.”

“వెళ్ళాలనేగా మా వుద్దేశ్యం” అన్నారు.

“కాని అందకుండాపోయి తన సంగతి చూసుకోలేక
చచ్చిపోతాడేమో” అన్నాడు నాన్న.

“హాయింత్రాలు ఏకారు పోయేప్పుడు మనతో తీసు
కుని వెళ్ళి మైదానంలో గోరింకల దగ్గర వదిలితే వాటితో
కలిసి యెగిరిపోతాడు.” అన్నాడు జగన్నాథం.

“అదికాదండి ఒకటి చెయ్యండి అతని కాలికి ఓ
చారం కట్టండి. అతను కొంచెం చూరం, యెత్తుగా యెగి
రినా, దారం సహాయంతో అతన్ని పట్టుకోవచ్చు నన్నాడు”
పరశురాం. బావుంది సలహా అనుకున్నారు అందరూ.

“మైదానంలో గోరింకల దగ్గర వాడిలితే! యెగరడం చూసి యితనికి వుత్సాహం కలిగి వాడిపోతాడు. అవే యితన్ని రక్షించుకుంటాయి” అన్నాడం. “మనుషులు తాకిన పిట్టని తక్కిన పిట్టలవ్వవు” అన్నారు వాకరు.

“ఇక్కడ యెగరలేనివాడు అక్కడ యెగుడువా అని నాన్న. “పోనీ మైదానానికి తీసుకువెళ్ళి చూడండి అని నిశ్చయించుకున్నారు.

మైదానంలో ప్రతి సాయంత్రం గోరింకలు గుంపులు వుండేవి. ప్రక్కనున్న చెట్లనిండా అవే. ఈ గోరింకలు ఎక్కువ. అడివినించి సాయంత్రం పూర్తయినా మైదానంలో వారి పురుగుల్ని యేరుకు తిని, రాత్రి అవుతుంటే పూళ్ళో ప్రవేశిస్తాయి. జగన్నాథం ముందరూ అంగీకరించారు.

అతన్ని పగలంతా మళ్ళీ కబ్బర్లులో పెట్టి చదల్చి నర్తకి పెడితే ఆయన బాగానే పుచ్చుకున్నాడు.

సాయంత్రానికి కొంచెం ముందు వాన కురిసింది. సంగతిముందే తెలిసింది పిట్టలకి, వర్షం రాతోమంటే కాకులూ! గోరింకలూ వాళ్ళ యింటిమీదిగా పూళ్ళోకి వెళ్ళాయి. ఎట్లాగూ మైదానంలో గోరింకలు చేరవని తమ గోరింకను షికారు తీసుకుపోలేదు.

మైదానంలో మునిస్వరుడు

జూలై 21

కబ్బర్లు తిగెల్ని కొరుక్కుని ముక్కంతా రక్తం కారుతోనే వుంది. పరుగురాం సలహా ప్రకారం గోరింక కాలుకి తాడు కట్టి, భోజనం గదిలో వాడిలారు. అక్కడ పొద్దున్న షా కూరలు తరుగుతో వుంటుంది. ఎవరో వాకరు వుండనే వుంటారు. పిల్లలూ అవీ రాకంతా చూస్తారు.

గోరింక తాడుని లాక్కుంటో యిటూ అటూ కొంచెం తిగి స్టై (stove) బల్లకింద దూరి అక్కడ కూచున్నాడు. కడంగా వున్నాడుకదా అని అతన్ని అట్లానే వుండ నిచ్చారు.

సాయంత్రం సౌరిస్, నాన్న, నర్తకి, కురంగేశ్వర్, జగన్నాథం మామూలు ప్రకారం షికారు బైలుదేరారు. వాన్న కాలుకి కట్టు కట్టుకున్నా ఓ అరమైలుకన్న నడవ నీడు. అందుకని అరమైలు కాగానే వున్న ఓ కొండపైన కూచుంటారు

కొండ కొంచెం యెక్కుగానే ఓ పల్లం వుంది. మధ్యలో చదునైన భాగం. అంతా (granite) గట్టిరాయి. దాంతో పల్లాయి, వాన కురిస్తే స్వచ్ఛమైన నీరు చేరుతుంది. వాటిల్లో ఆరుబావలానికి, ఈ కొండకి మధ్య అరుణాచలం పాదం

లోని చిట్టడవి. చిన్న మైదానం, దాని పక్కన రోడ్డుకి కొంచెం దూరంలోనే ఈ కొండ. రోడ్డుమీద కార్లు, బస్సు, బాటసార్లు కనబడుతూ వుంటారు.

వైన సాయంత్రపుటెండ, అరుణాచలం వైన రంగుల్ని చూస్తో కూచుంటారు. ఈ కాలంలో వానలు కురిసి పర్వతం ఆకుపచ్చగా మారింది, కురంగేళ్ళతో తన చేతుల్లో పట్టుకుని తీసుకొని వెళ్ళి లక్ష్మి వెంట వచ్చాడు. లక్ష్మి (కుక్క) తెలివైన పూరకుత్తైనా వాళ్ళు పెంచుతున్న పిల్లల వంటివే. జోలికి రాదు. కాని మనుష్యులు; వాళ్ళు ఆనమ్మరు. గోరింక ఇంట్లో తిరుగుతోవుంటే కోరమూస్తున్నాడు. గోరింకని అట్లా తనచుట్టూ స్వేచ్ఛగానియ్యడం తన అత్తగౌరవానికి భంగమనే ఆలోచన వస్తున్నట్టు కనబడుతోంది.

“ఇప్పుడు దీన్నో దాన్ని పట్టుకొచ్చారా? కాదు అంటున్నాయి అతని చూపులు. అతని అత్యనిగ్రహమరీ (strain) చెయ్యకూడదని గోరింకని అతనికి దుగానే వు చుతున్నాడు.

ఒక పక్కన ద్రాపది ఆలయం వెనుక అరుణాచలం పక్కల చిట్టడవి. దక్షిణాన రోడ్డు, వాటిమైదానం పడుకుని వుంది, ఆకాశం వంక చూస్తో.

గోరింకలేదు. రోడ్డుపక్క చెట్లమీద అక్కడక్కడ రెండు మామూలు మామని మాట్లాడుకుంటున్నాయి.

గోరింకని ఎత్తుకుని షికారువెళ్ళి, తిరిగి వస్తో ఏం చేస్తారో చూద్దామని అతన్ని మైదానం మధ్య వదిలారు. వాళ్ళందరూ పోయి దూరంగా కూచున్నారు. ఆ గోరింకలు అతన్ని తీసుకెడతాయేమో చూడాలని గోరింక మైదానంమధ్య కదలక, మెదలక అట్లానే కూచున్నాడు. సాయంత్ర వాడుంది. చీకట్లో దూరంగా ఓ మునీశ్వరుడిలా కనిపిస్తున్నాడతను. జాలివేస్తోంది అతన్ని చూస్తే. అతనికేం చాతకాదు. మిసరూ దిక్కులేరు అతనికి. వెళ్ళి అతన్ని తీసుకునియింటికి వచ్చారు.

చిన్న పిట్ట

పొడుగు మనిషి !

జూలై 22

పగలు పడలడంతో తీగెలు కొరికి నెత్తురు కారడం తగ్గింది. ఇవాళ పక పక వెంట తిరుగుతున్నాడు. ఎంత సేపటికీ పక పక వాళ్ళో కూచుంటానంటాడు పక పక గంజి వాడుస్తోవుంటే ఆ వేడి గంజి పడుతున్న గిన్నెలో దూక తోయినాడు.

బుట్టి గారు

అతని కాలికి తాడు అట్లానే వుంచారు, ఆపాడు బుజ్జిగాడి సంతోషం!

జూలై 23

వెళ్ళకుండా. ఇవాళనించి అతను తేనె, పళ్ళరసం చేస్తున్నాడు.

పకపక అతన్ని ప్రేమగా "బుజ్జిగా" అని పిలుస్తాడు. అతనికి ఆ పేరే ఖాయమయ్యేట్టుంది.

సాయంత్రం నాన్నా, సారిస్, కురంగేళ్ళర్, న్నాథం వెళ్ళారు షికారు. చేతులతో తీసుకొనివెడితే, వేడికి కందిపోతున్నాడని, ఓ తీగెల బుట్ట వుంటే పెట్టి తీసుకుని వెళ్ళారు బుజ్జిగాడిని. మైదానం దగ్గర అతన్ని వదిలారు. కాలికి తాడువుంది. ఆ twine కుంటో తిరగడం ప్రారంభించాడు. ఏ ఆపాయం రాకుండా అతని వెంట జగన్నాథం. ఈ చిన్నపిట్ట, ఆ పిట్ట వెంటగాటి మనిషి. పిట్ట అరుణాచలం వైపు పోయింది. వాళ్ళు సాయంత్రమంతా తిరిగారు. చదలు యేరుకు తిట్టాడని నన్నుకున్నారుగాని, అతను తిరగటం తప్ప తినలేదు. తమేదో అశ్వమూ వెనక తిరిగే క్షత్రియ యోధుడలాగు పించారు వాళ్ళిద్దరూ.

కురంగేళ్ళర్, జగన్నాథం బుజ్జిగాడి మీద శ్రద్ధ వహిస్తున్నారు. నర్తకి, వాళ్ళిద్దరూ పొద్దస్తమానం చదల వుంటే వెళుతున్నారు.

మనుషులు భోజనాల యింట్లో లేనప్పుడు, కబ్బర్లులోకి వెళ్ళుంటే వెళ్ళుంటేదు. బలవంతాన పంపితే లోపల కూచి స్వేచ్ఛకోసం తీగెలు కొరుకుతున్నాడు. ముక్కుంతా క్రమమై వుండుపడ్డది. ముఖ్యం అమ్మ హృదయం తల్లి పోతోంది. తనకి తెలికండానే బుజ్జిగాడి మీద ప్రేమ వుండి అమ్మకి. రాత్రి అందరూ సమావేశమై ఆలోచించారు. ఏమి చెయ్యాలని. కబ్బర్లులోపల అన్నిపక్కలా గడ్డి పేరుద్దా వున్నాడు. సిల్కు కర్డెన్లు కట్టాలని ఒకరూ, ముక్కుకి వాళ్ళు తోడగాలని నాన్న.

ఈ మధ్య ఒక పిచిక అద్దంముందు చేరింది. పొద్దస్త మానం తన పాపని అద్దంలో చూసుకుని, ఆ పాపతో మాట్లాడుకుంటో వుంటుంది. ఎప్పుడో ఓ నిమిషం వెళ్ళి పంటింట్లో గిరిజలో, మెతుకులు యేరుకుని వచ్చి, అద్దంముందు కూచుంటుంది. ఆ పిచికని చూసి నాన్న తాను అట్లా అయిపో కూడరా అని కలలు కంటున్నాడు ఈర్ష్యతో.

మహాన్నం పకపక బుజ్జిగాణ్ని ఒక్కో కూచోపెట్టు కుంది, అతను ఒకటే పెద్దపెద్ద అరుపులు భయపడ్డది. అతని

తేమన్నా బాధో వ్యాధో అని. ఇంతా చేస్తే అవి పని
అరుపులు అని పో చూసి చెప్పింది. బుజ్జిగాడికి ముందు
అంత ప్రేమ. దింపెయ్యగానే అరుపులు మానేశాడు.
కూచో పెట్టుకుంటే మళ్ళీ సంతోషంగా అరిచాడు.

పొద్దున్న పో కూరలు తరుగుతో వుంటే దుమ్ము
కూచుని అరుపులతో, రెక్కల విడిలింపులతో సంతోష
చూపుతాడు. క్రమంగా మనుషులకి అలవాటు పడుతూ
ఏమన్నా బలవంతం చేస్తే తప్పించుకుని పోతూ
భుజంమీదో కూచుంటాడు. వాళ్ళ నించి వెళ్ళితే
ప్రయత్నమే లేదు అతనిలో.

రెక్కలు రావు

పగలు బుజ్జిగాడు స్ట్రామీద కూచుంటున్నాడు. అది
దగ్గరగానే వుండి రేడియో. అది పాడుతో వుంటుంది రా
నేపు. అతను ఇవాళ రేడియో పెట్టిన బల్లమీదికి దూకిపో
పాట వింటున్నాడు. అప్పుడప్పుడు ఆ పాటలో కలిసి
కుక్ అంటాడు.

ఇవాళ సాయంత్రం మైదానం దగ్గరే ఆగిపోయినా
బుజ్జిగాడికోసం నర్తకి మైదానంలో వెళికి చదల పుట్టబడి

బుజ్జిగాడు తీసుకువెళ్ళి చదల్ని చూపించింది. కాని సరిగా
నవ్వలేదు. అతని తలని కిందికి వంచి, నర్తకి తన వేలితో
నవ్వని పొడిచి చూపుతో వుంటేనేగాని తినలేదు. అట్లా మైదా
నంలో వెతుకుతో వెదుతోంది నర్తకి. బుజ్జిగాడు వెంటవెళ్ళి
బుజ్జున్నాడు. ఈ సాయంత్రమూ గోరింకలు లాలేదు. మైదా
నంలోకి. మైదానానికి గోరింకలు వచ్చే రుతువు అయిపో
బుజ్జుంది.

అతను ఎగలాలనే ప్రయత్నమే మానుకున్నాడు.
అది రెక్కలకి యింకా యెగిరే బలం లేనట్టుంది. రెక్కలకి
కొరగా బలం వచ్చేట్టు, ఈ లోపల అతనికి సాయంత్రాలు
Flying Practice యివ్వాలని నిశ్చయించారు.

అపా అబిమాని

జూలై 25

ఇవాళ నించి రొట్టెని అడిగి తింటున్నాడు అంటే
ఆ పక దగ్గరికి వెళ్ళి రొట్టె పెట్టమన్నట్టు నోరు తెరుస్తాడు.
గిండ్ల గంటకి ఆహారం పెట్టాలి అతనికి. అందరూ దొడ్లూ,
వాకిళ్ళూ వెతుకుతున్నారు చదల కోసం. చదల Culture
పెట్టాలని ప్రయత్నం. అంటే చదలు తినే తాటాకులు,
బల్లలు, పీలికలు, వెదుక్కు మొదలై నవి చదలువున్నచోట

రాత్రి పెట్టడం. రాత్రి చదలు పడతాయి వాటిని
భోజనానికి తయారుగా.

రేడియో జ్ఞాని

జూలై 26

రేడియోలో అతనికి ఆషా Records యిష్టం
నీంది. ఆమె రికార్డు రాగానే సంతోషం కనపడుస్తాడు.
కితీ అని అరవడం, రేడియోలోకి చూడడం, రెక్కల
కోడం, ఇటూ, అటూ దూకడం యిట్లాంటివి.

సాయంత్రాలు షికారు వెదుతో వుంటే
కురంగేశ్వరరావుకి, జగన్నాథానికి తోప వెంట
కుప్పల మీదనే దృష్టి. ఇప్పుడు చదని దూరం నిం
పట్టగలరు. బుజ్జిగాడిని ఆ చదల దగ్గర పెట్టి తిండి
తక్కిన వాళ్ళంతా ఆగి నించోవాలి - అయినా
అయిందాకా.

ఇవాళ సాయంత్రం తమతోపాటు అతన్ని
మీడికి తీసికెళ్ళారు. అక్కడ రాతిగుంటలో చేరిన తే
నీటిలోకి దూకి అతను సంతోషపు అరుపులతో
విదిల్చుకుంటో స్నానం చేశాడు. అతనికి Flying
యిద్దామని జగన్నాథం, కురంగేశ్వర్, ఒకరిని
అతన్ని యెగరవేశారు. అతని కాలితాడు ప్రతిదానినీ
పడుతోంది. అందుకని తాడుని పొట్టి చేశాడు.

బుజ్జిగాడు అలసిపోయినప్పుడల్లా వెళ్ళి పొ
మీద కూచుంటాడు. ఈ షికార్లకి పకపక రావడంలేదు.

గిలు చాలాభాగం బై టేలిరుగుతున్నాడు మనసుల్లో.
వాళ్ళు వాళ్ళు పేరేగడిలోకి వెడితే తనూ వాళ్ళ వెంట
వెళుతున్నాడు. ఓ కుర్చీ పీపుమీద యెక్కి కూచుని కిచ్
నో అంటో వుంటాడు. రేడియో పాడుతున్నంతసేపూ
రేడియో ముందే కూచునివుంటాడు. అపితే రేడియోని
పొదుస్తాడు పాడమని. రేడియో వింటో
వాళ్ళు పదట్టు నిశ్చేష్టితుడై, గుడ్లుకూడా అడడంమాని
వుంటాడు.

సాయంత్రాలు పంజరం అవసరంలేదు. భుజాలమీద
కూచుని వొస్తున్నాడు షికారు. ప్రతి రోజూ మైదానానికి తీసు
కొపోయి చదలు తినిపిస్తున్నారు నర్తకి, కురంగేశ్వర్,
కన్నాడం. చదల భోజనమైనాక రోడ్డు పక్కన వాకరి
కొడు దూరంగా నుంచుని కురంగేశ్వర్, జగన్నాథం
అతన్ని యెగరేసి Flying Practice యిస్తున్నారు.

తలపై సవారి

జూలై 27

బుజ్జిగాడికి స్ట్రాపెన యెక్కి కూచోడం యిష్టం. అతనికి
వెల్తులానికి పకపక రొట్టె తీసుకురాగానే యెక్కడ వున్నా

వాడూ స్ట్రాపెకి యెక్కి కూచుంటాడు. ఇంకోవం
తినడు. అది అతనికి భోజనాల బల్ల.

ఇప్పుడు రేడియోలో లతపాటలు కూడా
తున్నాడు. తనకి యిష్టంలేని పాటలు వస్తే
దూరంగా సంబంధం లేనట్టు కూచుంటాడు.

ఇల్లంతా తిరుగుతున్నాడు. షా ధ్యానంలో
ఆ గదిలోకి వచ్చి షాకి దగ్గరగా గంటవైన
కూచుంటాడు. ఇంట్లో అందరి తలలపైనా సవా
అతనికి యిష్టం.

సాయంత్రం నర్తకివెంట రోడ్డుపక్కన
న్నాడు తనంతట తాను చదల్ని వెతుక్కుంటే
చదలపుట్టని చూసుకొని ఆగినా నర్తకి వేలుపెట్టి
గాని చదల్ని చూసుకుని తినడు. బుజ్జిగాడికి దీక్ష
మనీ, వాడి కళ్ళు పరీక్షచేయించి, సులోచనాలతో
చాలనీ అంటున్నారు జగన్నాథం. ఓ Lens లోంచి
Magnify చేసి చూపాలన్నారు కురంగేశ్వర్.

Flying Practice తిసుకుంటున్న బుజ్జిగాడ్డు
వంతగా చూస్తున్నారు బాటసారులు. రోడ్డుపైన నర్తకి
అతను కుక్కలాగ పరుగెత్తుతో వుంటే వంతగా
బాటసారులకి.

ఇంకో (ట్రో) మనిషి

జూలై 28

కలి దారాన్ని బుజ్జిగాడు ముక్కుతో వొకటే పీక్కుం
న్నాడు. ఆ తాడు వుండడం తనకి అవమానంగా Feel
వున్నట్టున్నాడు. రెక్కలకి యింకొంచెం బలంవస్తే
వాడు పెప్పేని అతనికి స్వేచ్ఛ నియ్యాలనుకుంటున్నాడు.

ఇవాళ యెవరూ షికారు పోలేదు. ఇప్పుడు ఇంటిల్లి
కి ఆతను Darling బనాడు. ఎప్పుడూ అతని సంగ
లే మాట్లాడుకోవడం, నాన్న తన మిత్రులకి రాయడం.
తన సంగతులు యింకో మనిషి కిందే మాట్లాడుకుంటు
న్నాడు.

స్వేచ్ఛకోసం గోల

జూలై 29

తనకి స్వేచ్ఛ నిమ్మని చాల గోల చేస్తున్నాడు.
కాళ్ళవంకా, చెట్లవంకా, ఎగిరే పక్షులవంకా కాంక్షతో
చూస్తున్నాడు. బంధంలోవున్న పక్షుల ఆరాటం చూసినప్పుడు
అవ్వకుంది. ఆకాశంలో యెండలో యెగరడం, ఆకుల
పీల్చే కూరడం పక్షులకి ఎంత ఆనందమో!

ఇంక అతను వెళ్ళిపోవాలని కోరుకుంటున్నాడనీ,
పక్షి వుండడం క్రూరమనీ, అపాయంలోకి వెళ్ళినా అతని
స్వేచ్ఛ అతనిదనీ డిస్కస్ చేసుకున్నారు.

అషా, అతా రేడియోలో పాడుతున్నాడు.

వాళ్ళతో కలిసి పాడుతున్నాడు. రికార్డు

తనూ అగుతాడు. ఇవాళ్ళు షికారు వెళ్ళేముందు

తప్పించుకొని యో భుజంమీద వాలి; అక్కడ నుంచి

మీదికి యెగిరాడు. పకపక చిక్కాడు చివరికి.

సాయంత్రం షికారు వెళుతోవుంటే అతని

వెనకనే నడుస్తున్నాడు. వాటసారులు అతన్ని చూసి

చూస్తున్నారు. సరదాపడి అతని సంగతులు తెలుసుకు

న్నారు. వాళ్ళలో వాళ్ళు నిలిచి మాట్లాడుతున్నారు.

ఒకరు మైనాపిల్లని తెచ్చిపెడతామన్నారు.

కొండమీదికి వెళ్ళారు. ఎండకి గుంటలలో

పోయినాయి. తను ఆ రోజు స్నానం చేసిన అ

నీళ్ళకోసం వెతుక్కున్నాడు. కురంగేశ్వర్, ఇత

కొండ దిగివెళ్ళి మంటపంలో కూలివాళ్ళని బతిమాలు

నీళ్ళు కొండపైకి మోసుకొచ్చి గుంట నింపాట.

స్నానం చేశాడు. Flying Practice లో బాగా

దూరంగా ఎత్తుగా ఎగిరి పైన కూచున్నాడు.

పక్షపక్ష ప్రేమ

జూలై 30

విశ్వాహ్లాం బుజ్జిగాడు దారంతోనే యింట్లోనించి

బాగా ఎగురుతున్నాడు. ఇంట్లో బాగా ఎగురు

తున్నాడు గదించి గదికి. ఎల్లుండి వొకటో తారీఖున అత

ని స్నేహ నియ్యాలనుకున్నారు.

సాయంత్రం కొండమీది వెళ్ళారు. దోపలో మళ్ళీ

మంటపం వెళ్ళి చూస్తున్నారు. అతను కుక్కపిల్లమల్లే

పక్కకి వెంట నడవడం, పిలిస్తే రావడం, మాట్లాడడం, అన్నీ

చేతగా ఆగి చూస్తారు. పికిలి పిట్టలు మనుషుల వెంట

నడక, చిలకలు జాతరం వాటాకులు తియ్యవా? ఇన్నీ

చూడరా బుజ్జిగాణ్ణి వింతగా చూస్తున్నారు. అతనిలో

ప్రేమలే వుందో! అతనికి యింటివాళ్ళ అలవాటేకాదు

వాళ్ళమీద ప్రేమ. ముఖ్యం పకపకపైన.

కొండమీదికి ఏలేదు

జూలై 31

సాయంత్రం మమ్మలుగావుంటే కొండ మీదికి వెళ్ళక

కొండమీద వున్న పుల్లయార్ కోవెలలో కూచున్నారు.

కొండమీద గుంటలో స్నానం బుజ్జిగాడు (Miss) అవుతున్నాడని. కురంగేశ్వర్, జగన్నాథం, అతన్ని కుని వెళ్ళి మోజ కాలవ నీళ్ళలో స్నానం చేయించి కుని వచ్చారు.

బుజ్జిగాడు భుజంమీద కూచుని చంపల్ని ముట్ట న్నాడు. ముసలి అతను యిదంతాచూసి బుజ్జిగాడు లన్ని కనుక్కుని “ఇదేమిటి? అడివిలో పట్ట ముద్దులాడడం? దోసేలు తినడమేమిటి? భుజంపైకి పోకార్లు! ఎంత అదృష్టం చేసుకుంది!” అని చాలా అబ్బోయినాడు. ఎంతసేపో ఈ జీవితమూ, ప్రేమలూ, మనుషులూ వీటి సంగతులు మాట్లాడాడు.

తిరిగి ఇంటికి వస్తోవుంటే తోనలో బుజ్జిగాడు వచ్చాయి. ఆ చినుకులు పడుతోవుంటే కుక్క, కుక్కల గోల బుజ్జిగాడు నర్తకి భుజంమీద కూచుని.

మర్నాడు బుజ్జిగాడికి స్వేచ్ఛ నిద్దామనుకున్నా ఇదివరకంతా అతని కాలికి ద్రైస్సు కట్టే వుంది. యెగిరి పోకుండా చూస్తోనే వున్నారు. ఎగిరితే అద్రైస్సు వెనక్కి తీసుకురాగలరు. ఇప్పుడు ఆ ద్రైస్సుతీసేసి లేద్దామని, అతని యిష్టం యెక్కడికన్నా వెళ్ళిపోతాడు మళ్ళీ కనపడదని కొండరన్నారు. కొండర బుజ్జిగాడికి వెళ్ళదనీ, వెళ్ళిపోస్తో వుంటాడని కొండరు. ఏమైనా అ

తనకిగ దాకా వివరకూడదని నాన్న. ఎందుకంటే ఆ బుజ్జిగాడి పొస్తుంది మద్రాసు నుంచి. ఈగోరింక సంగతి బుజ్జిగాడు తను. దాని పచ్చేప్పటికి గోరింక లేకపోతే Disappoint అవుతుంది అని నాన్న. అమ్మ అతన్ని అసలు కుడానికి వీల్లేదంది. పదిలితే అడవిలో అతనికి రొట్టె మిర్చి కాకులు పొడిచి చంపేస్తాయి. ఎట్లా తనంతట తను వీటి సహాయంచుకుంటాడు? పదలదానికి వీల్లేదంది.

తిరిగి దిరిగి న

బుజ్జిగాడు

అగష్టు 1

జననా దగ్గర వున్నప్పుడు తప్ప బుజ్జిగాడి మునిగా స్వేచ్ఛలో పదల పద్దని చెప్పింది బా. పొద్దున్నే బుజ్జిగాడు ప్రకారం కబ్బర్లు తలుపుతెరిచి అతన్ని పదిలేసింది. బుజ్జిగాడు చూసి, నాన్న అక్కడే తిరుగుతున్నాడు. బుజ్జిగాడి గమనిక లేకుండా నాన్న ఆవుకూడ కూచుని బుజ్జిగాడికి వెళ్ళిపోయినాడు. బుజ్జిగాడు కిటికి లోంచి మిగిలిపోయినాడు కనపడలేదు. తిరిగి రాలేదు. అమ్మ, పిళ్ళకా, రోడ్లపెంటా, దొడ్లపెంటా, తోటలపెంటా మట్టాట, ‘బుజ్జిగాడూ, బుజ్జిగాడూ’ అని విగ్గిరిగా పిలుస్తో.

వెతికి వెతికి పకపక దిగాలుపడి తిరిగివచ్చి కూచుంది. ఎక్కడన్నా కనపడతాడేమోనని ఇంతలో కురంగేశ్వర్, జగన్నాథం బుట్టిగాడి కోసు పట్టుకుని వచ్చారు. అతను వెళ్ళిపోయాడన్న వాళ్ళ మొహాలు తెల్లపడి పోయినాయి. ఆ డబ్బా పడేసి కాఫీ అన్నా తాగకుండా షికారు తోపాటే వెతుకుతో బయలుదేరారు. బుట్టిగాడు దొరుకుతానని తోంది షా. చుట్టుపక్కల వాళ్ళూ, రోడ్డుమీద వాళ్ళకి ఏం వుపద్రవం వచ్చిందోనని నిలబడి చూస్తున్నారు.

నాన్న తిరిగివచ్చి ఈ సంగతి తెలుసుకొని బుట్టిగాడికోసం వెతికాడు. నర్తకి ఆశ్రమంనికి వెతుకుతోంది.

అతను వెళ్ళిపోతే అంత దిగులు పడరు. కాళ్ళ కాలుకి ట్రైవును వుంది. అది ఏ చెట్టు కొమ్మకా మేలి తుంది. అతను కదలలేక, ఎగరలేక, మాడిమాడి చచ్చిపోయేదాకా ఎంత బాధపడతాడోనని వాళ్ళ ముంతా.

చివరికి తొమ్మిదిగంటలకి తనపడ్డాడు నర్తకికి. పల్లాకుత్తు అడవి ప్రక్కన ఉ చెట్టుమీద వున్నాడు. తాడు మెలికపడింది కొమ్మకి. వెతుకు వీళ్ళ కంఠాలు విని ఆ కొమ్మమీద నించి అరిచాడు.

శు. ఆ పక్కనే వెతుకుతున్న కరప్పాయిని పిలిచి చెట్టు మీద బుట్టిగాడి తాడును వదిలించాడు. ఒదలగానే గాలితో వెళుచుండుట్టి పకపక భుజంమీద వాలాడు.

అతను యింటికిరాగానే యెంత గంతులేశారో! ఆ రోజు బుట్టిగా తెలిసింది ఎంతగా అందరి హృదయాల్ని గ్రహించుకున్నాడో బుట్టిగాడు! వెంటనే అతని కాలు ట్రైవునుని పట్టి అతనికి స్వేచ్ఛ నిచ్చేశారు. కాని అతను మళ్ళీ మిగిలేలేదు.

రోజుల్లా తలుపువీధు

అగష్టు 2

పన్నటి తన యెడ్వెన్చర్ తో దడుసు కున్నాడో పదిహే, ఎక్కడికి వైటికి కదలలేదు అతను. రోజుల్లా తలుపు మీద మెక్కి కూచున్నాడు. వేళకి రొట్టె తింటాడు. రేడియో వింటాడు. సాయంత్రం షికారు తీసుకుని వెళ్ళారు. అతను మిగిలి ఆపాయంలో వెళ్ళకుండా కాలుకి తాడుకట్టి సాయంత్రం షికారు తీసుకెళ్ళారు.

పొద్దున్నే అతని కబోర్లు కలుపు నాన్నగారు అతను యెగిరి పళ్ళు తోముకుంటున్న చోట కలసిపోయి ప్రతిరోజూ పచారు చెయ్యడం అతనికిష్టం. పొద్దున్నే తోపుంటే తంమీద నుంచి మూమిడిచెట్టు మీదికి ఎంతసేపైనా తోపలికి రాలేదు. పకపక పిలిచింది రాలేదు. అతని కఠినత్వం చూసి పకపక నొవ్వు గంట గడిచింది. మళ్ళీ పకపకపిలిచింది. వాస్తవం అతను వాళ్ళ పిలుపు వింటాడో, లేదో అతని ముందు వెళ్ళిపోతాడో యింకా తెలీదు. అగస్త్య పండ్లకి పండ్లకి పండిరి వేయించాలి పండిరి వేస్తే వా వెళ్ళిపోరాడేమోనని పండిరి వెయ్యడానికి ప్రయత్నం అమ్మ.

పకపక పుతరం రాస్తోవుంటే కలాన్నిలాగే పుతరం కాని తాన్ని కోపంగా పొడిచి, కానితంమీద రెక్కలు మధ్యాహ్నం పకపక నిద్రపోతే వుంటే, చుట్టూ కాళ్ళూ, చేతులు మెల్లిగా పొడిచి, మొహం దగ్గర బతిమాలి లేపుతాడు తనకి ఆకలైనప్పుడు.

కబోర్లునించి పొదలగానే బైటికి యెగిరాడు. వెళ్ళి పట్టు పిమ్మను కన్నాడో ఏమో వెంటనే వెన్ను కొచ్చాడు. కాసేపు వుండి, యింటి ముందున్న శిరిషం మీదికి వెగిరాడు. ఎంత పిలిచినా రాలేదు. పక్కయింటి రెక్కమీది వెళ్ళి అక్కడి పక్షులతో కలిసి వెళ్ళిపోయినాడు. మధ్యాహ్నం తనబడి పకపక పిలిస్తే పచ్చేళాడు.

పండుకో, ఎప్పుడూ మాటిమాటికి ముక్కుని కత్తికి పిమ్మన పెట్టినట్టు దేనికో వోదానికి రాసి శుభ్రం చేసుకుంటో వుంటాడు.

రెక్కలు యెక్కువగా వేస్తున్నాడు ఎక్కడ పడితే అక్కర. అతనికి వెళ్ళిపోవాలనే అవేదన ఎక్కువగా పని చేస్తోంది. కాని ప్రేమవల్ల వాళ్ళని పవలలేకండా వున్నాడు. ముఖం పకపకని.

అద్దందగ్గర పిచికదగ్గరికి యెక్కడనించో ఒక ఆడ పిచికొచ్చింది. ఒచ్చి అద్దంముందు అతని పక్కనే తనూ కూచుంటోంది. తన అందమే చూచుకుని దినమంతా మురిసి పోమే మొగ అతనికి రోమే తనతో భాగస్వామి కావడం ఏమాత్రం యిష్టం లేనట్టుంది. పొమ్మని తరిమేళాడు కాని పచ్చన అమె ప్రి. పురుష రక్షణ, ప్రేమా జీవితానికి అతి

అపసరమైన డీవి! పైగా ఈ యిల్లా, సులభముగా
అన్నిగంటలూ తన అందాన్ని తాను చూసుకొని
అద్దంలో పురుషుడికి చూడమూ అంతకన్న పెద్ద
అలోచించుకోకలదా ఏ పిచ్చికమ్మ బనా! ఎంతకంటే
లక, కాళ్ళావేళ్ళాపడింది. యింక గతిలేక వాళ్ళు
అతనికి యేమేమి చెప్పి వాప్సిించిందో చీకటమంతా
సేవలో గడుపుతాననీ, ఇంతెవరి పంకా కన్నెత్తి చూ
తోడునీడనై పుంటాననీ. ఈ వాళ్ళాలన్నీ వెళ్ళిపోయి
పుండనే పున్నాయి. మనుషుల్లో కాని తరువాత

సాయంత్రం మామిడిచెట్టు మీద కూచున్నాడు.
గాడు. షికారు వేళకి అందరూ బైటికి రాగానే కాదు
మీద వాలాడు. అతన్ని కూడా షికారు తీసుకు పోయి
కాలుకి ట్రైన్ కట్టబోతే రోషపడి, బాధగా అరిచాడు.
అతన్ని ఏవిధంగానూ యిరికించకూడదని చెప్పింది.
షికారులోనైనా అపాయాలు వస్తే రానీ, అతని పై
త్రాన్ని ఏ మాత్రమూ అరికట్టకూడదనుకున్నారు.
కట్టకుండా నీ యిష్టమని వాదిలేశారు. అతను వెళ్ళి
చెట్టుమీద కూచున్నాడు. దేగలు, గద్దల నింపి అ
అపాయం రాకండా జగన్నాథం కావలి పున్నాడు. కా
అవుతోంటే అమ్మ అతన్ని రమ్మని పిలిచింది, అమ్మ

రేయోతే గొంత, కలిపి

అగష్టు 5

కాడున్న వాదలగానే బుజ్జిగాడు వెళ్ళి మామిడిచెట్టు
మీద కూచున్నాడు. అకలి వేసినప్పుడు వచ్చి రొట్టెతిని వెళ్ళి
చెట్టుమీద కూచుంటాడు. ఇతన్ని చూసి కాకులుతరుము
బుజ్జులు. అరిపిరిప్పుడు వచ్చి ఇంట్లో దూరతాడు. కాకులు
వెంటే తప్పుకోగానే వెళ్ళి చెట్టుమీద కూచుంటాడు. మధ్య
పప్పు లేకపో వెంటాడు బయట గోడమీదకి యెగిరికూచుని
బోకనించే రేయో వింటాడు. ఆ పొటతో గొంతుకలిపి
కూడిపోవమని పాదతాడు. అతనికి తెలుసు తక్కినపిట్టల
పక్షి స్వరంతంగా బతికే శక్తి తనకి లేదనీ, కాకులూ,
బుజ్జలూ తరుముకాయని, అందుకనే వెళ్ళిపోకండా ఈ
చెట్టుమీద పుంటున్నాడని అనుకున్నారు. అతనిపైన
కాకా ప్రేమ కొందరికి, కాని తమ ప్రేమా, తమ భయాలు
అనీక ఆటంకం కాకూడదని అతని స్వేచ్ఛకి అతన్ని
వెంటాడు. అతను లేకపోతే ఏమీ తోచని పకపక కూడ
బాటో పొరుగుంది.

ఇంట్లో పున్నప్పుడు ప్రతివాళ్ళ భుజాలపైనా, తలల
పైనా, మిక్కిలూచుంటాడు చాలాసేపు. నెత్తిమీద రెట్టలు
వేస్తాడు. ఇంట్లోవాళ్ళు గుర్తు. కొత్తవాళ్ళు వస్తే వాళ్ళవేపు
చేస్తాడు.

అప్పుడగ్గర మొగపిచ్చిక బుజ్జిగాడి దగ్గరిగా వచ్చింది
శ్వేతం చేసుకోదానికి. కాని యితను ఏమీ చోటివ్వలేదు.

సేపానికి, చాలా తక్కువ వాళ్ళని చూసినట్లుగా
యరగా మొహం తిప్పేసుకుని దూరంగా వెళ్ళి
ఆ పీచిక Disappoint అయి వెళ్ళిపోయింది.

ఇవాళ మధ్యాహ్నం యితను మొదటి
రూచునిపుంకగా, ఓ పెద్ద గోరింక వచ్చి ముందుగా
ఇతన్ని చూసి యేమేమిటో మూట్లాడింది. ఇతనే
మెల్లిగా కొమ్మనించి కొమ్మకి చూతుంటే
వచ్చింది. బుజ్జిగాడు దడుసుకున్నట్టూ, ఇంకా
యెగిరివచ్చి వశండాలో చదుపుకుంటున్నట్టూ
చాలాడు. ఆ పక్షి మాత్రం వొడేపిలుస్తోంది మన
మీదనింది. ఇతను చాలాసేపు షా భుజంమీదనుంచి
అంతో ఇవాళు చెపుతోనే వున్నాడు. కాని ఆ పక్షి
సేపూ మళ్ళీ చెట్టుమీదకి వెళ్ళలేదు.

నర్తకి చదల్చి నేలమీద పడేసి తనమంతా
మానేశాడు. కుర్చీ పీటమీదవేస్తే తానూ కుర్చీ
యెగిరి కూచుని తింటున్నాడు. అతనికి అభిమానం
తినడం, అతని అలవాట్లలో నూంచి అత్కాభిమానం
వున్నాయి. తిండి నూనుకుంటాడు కాని తక్కువగా
వచ్చి తోకువశాడు.

ప్రియుడు

ఆగష్టు 6

స్వస్థాత్రి వర్తం పడ్డది. పొద్దున్నే వెళ్ళి యింటిపైన
వచ్చాడు. పద్మానికి పుసుక్కు బయలుదేరాయి యింటి
పై నర్తకి, జగన్నాథం, కునంగేజ్జిర్, అరుళ్ళలతో
పాట పుసుక్కు పడుతున్నారు. పెద్ద పండగలాగుంది
పక్షినుక్కని అతనికి తప్పపైకి అందించటం అతను
మీదకి మెకవొంచి తినడం. కాని వాళ్ళు దగ్గరిగా
వచ్చా చూడం పోతాడు. పిళ్ళేదో తన నాకర్ల లాగు
పక్షి వుంటే వాళ్ళుపెట్టింది తింటున్నట్టూ వుంది వాలకం
పక్షి పిగి వున్నట్టూ బక్కెట్టులో పోగుచేసి రోజంతా
తినపెట్టారు.

పక్షి యివాళ మధ్యాహ్నం అతను శిరీషం చెట్టుమీద
వచ్చుంటే రెండు పిట్టలు వచ్చాయి. అతనితో మాట్లాడు
తాను, పాదాయి. అవి దగ్గరిగా వస్తే యితను కదలక
వచ్చేమీచున్నాడు. చాలా ప్రేమగా మాట్లాడాయి కొంత
పక్షి బుజ్జిగాడు తోపలికి వచ్చేడు. వాళ్ళిద్దరూ బుజ్జిగాడి
పక్కంబులు అందిపో. వాళ్ళు యిన్నాళ్ళకి గుర్తుపట్టి
పక్షి కమ్మని పిలిచానాటి వచ్చాచుట కాని కర్డుడిలాగు
యింకా కాని చెప్పి పంపినట్టున్నాడు.

అందరూ భయపడ్డారు బుడ్డిగాడు తల్లి పక్కన
వెళ్ళిపోతాడని. అమ్మమాత్రం “ఆ గోరింకల్ని వెళ్ళ
ఇన్నాళ్ళు యెక్కడ వున్నాను చీళ్ళు? అంత ప్రేమ
తమ బిడ్డని కాకుల్నించి రక్షించుకోలేక పోయా
ఇన్నాళ్ళూ తప్పవది తిండిపెట్టి వాణ్ణి పెంచి పెండ్లి
చేసిందెవరు? ఈనాడు తనపడ్డాడా?” అంటే తేలిక
ఇతనిపైన అమ్మకి బాగా మమకారం.

సాయంత్రం షికారుకి బైలుదేరుతున్నాడు. ప్రకారం
బుడ్డిగాడు వచ్చి షా భుజంమీద వాలాడు. “కాబుకి
తాడుకట్టి తీసుకు వెళ్ళండి” అంది. ఆ బుడ్డి
మామిడి చెట్టుమీదకి యెగిరి పోయినాడు. ఈ మామిడి
మనుషుల మాటలు అతనికి చాల అర్థమౌతాయి. అప్పుడు
వాళ్ళ మాటలేవో, తెలుగువాష మాత్రమేనేమో. అప్పుడు
వాళ్ళ మాటలూ, భాషలూ అర్థమౌతాయో లేదో తెల

అసలు మనుషుల భాష అర్థమౌతుందా? యేవన్నా
ముఖభావం పల్లగాని, తంతధ్వని పల్లగాని యింతేదన్నా
మనుషులకి అర్థంకాని స్పందనాలన్నీ పల్లగాని తెలుసుకుంటాయా
మృగాలూ, పక్షులూ, కీటకాలూ, కుక్కలకీ భాషే అర్థమయేట్టుంది. తెలుగుకి అర్థం
జంతువులు అరవాన్నీ, ఇంగ్లీషుని అర్థం చేసుకోలేవు. బుడ్డిగాడి
కోసం పిలిచి పిలిచి అతను రాదని షికారు

చేశాడు. షికారు నించి వచ్చాక అదిగితే బుడ్డిగాడు
అలాకాలేదని చెప్పింది పకపక. అప్పుటిదాక “క్లక్, క్లక్”
అని బులు యిస్తోనే వున్నాడట. చీకటైనాక యింక పలక
లేక రాత్రి మళ్ళీ సమావేశమైనారు. భోజనమైనాక
అమ్మండు, బుడ్డిగాడు యింటికి రాకండా ఎందుకు వుండి
పోయారని సమస్య. బహుశా కబోర్డులో అతనికి వుక్క
వుండి గావున! అతన్ని గదిలోనే స్వేచ్ఛగా వొడలా
పట్టి బిల్లులయం. కిటికీలన్నీ మూస్తే ఆ గదిలో నిద్ర
చేసి బుడ్డికి వుక్క బుడ్డిగాడికి వుక్క. అందుకని అతనికి
బుడ్డిగాడు పెట్టుగా ఓ Perch తయారు చెయ్యాలని నిశ్చ
యించాడు.

బుడ్డిగాడు అతనికోసం వెతకడం ప్రారంభించారు. బుడ్డిగాడు
బైలుదేరి చెట్టుమీద, తోటల్లో, అడవిలో పల్లకు
బుడ్డి అతన్ని “బుడ్డిగాడూ” అని పిలుస్తో వెతుకుతున్నాడు.
బుడ్డిగాడు వెసుగెత్తి, అలిసి, నిరాశపడి పూరుకున్నాడు.

మమిడి గంటలకి యింటి ముందరి శిరిషం చెట్టుమీద
బుడ్డిగాడు కూర్చున్నాడు. అతని అరుపు తక్కిన గోరిం
కల పిలుపులెనించే ప్రత్యేకం. ఆ అరుపుని యింట్లోవాళ్ళు
బుడ్డిగాడు గుర్తుపట్టగలరు. పకపక వెళ్ళి పిలిచింది. వొక్క
బుడ్డిగాడు వచ్చి పకపక భుజంమీద వాలాడు. ఇంటికి వచ్చి
అతని పకపక తనని రాత్రంతా వొదిలినట్టు పకపకే సాధింపు.
అతని సొసరి ఇంట్లోకిరాడు. చెట్టుపైని కూచుని పిలుస్తాడు.

ఇట్లు గుర్తువుండదా మనుషులేగాని! లేక వెట్టుపోతా
తీసుకు పోతేగాని రాకూడదని?

నేను రాత్రంతా వెళ్ళిపోయినానని కళ్ళలో
వచ్చిందేమో! నన్ను తీసుకుంటారో లేదో! చెట్టుమీద
పిలిచిచూద్దాం. తీసుకుంటే సరేసరి వాళ్ళు పట్టు
ఎగిరిపోదాం అనుకుంటాడా?

ఏమైనా అతనిలో ఓ సందేహంగాని, కన్న
కనపడదు. తప్పు చేసిన కుక్కలో కనపడదు. అప్పుడు
కూడా అత్మనిశ్చయం కనపరుస్తాడు. వీళ్ళకి అత్మనిశ్చయం
పోతాను అన్న నిష్పరం నించి తొలగడు.

జగన్నాథం Perch తయారుచేసి గది కట్టి
కట్టారుకాని యెంత చెల్లించినా, బతిమాలినా దానిని
లేదు.

అతనెప్పుడూ అంతే. ఏదన్నా అతనికి
ఒప్పుకోవాలో లేదో నిర్ణయించుకుంటాడు. ఇష్టమే
వంతం లేకండా వెంటనే వొప్పుకుంటాడు. ఇంక
యేమైనాసరే లొంగడు. వాళ్ళూ అతనికి యిష్టం లేదు
అతన్ని బలవంతం చెయ్యరు.

ఇవాళ్ళ మధ్యాహ్నం తల్లిదండ్రీ వచ్చి
కాని బుజ్జిగాడు ఆ చాయలకు పోలేడు. ఇంట్లోనే భా
నిరాశపడి వాళ్ళు వెళ్ళిపోయినారు. తిరిగి రాలేదు.

బుజ్జి భూపాలుడు

సాయంత్రం బుజ్జిగాడు యెంత పిలిచినా చెట్టుమీద
పడిపోలేదు. అందరూ షికారుపోయి ఓచోట కూచు
న్నారు. బుజ్జిగాడు వెంటలేక వాళ్ళకేం తోచటంలేదు. బుజ్జి
గాడు పోటోకొని అన్నీ తలుచుకుంటో కూచున్నారు. బుజ్జి
గాడు సర్తకిచేతా కురంగేశ్వర్ చేతా జగన్నాథంచేతా చాకిరి
చేయించుకుంటాడు. కాని సర్తకి దగ్గరికి తప్పు తక్కిన
వాళ్ళ దగ్గరికి పోదు. వాళ్ళు ముద్దుగా పిలిస్తే రాదు. వాళ్ళు
అలాగే వెంటే గర్వంగా దూరంగా పోతాడు. పైగా
అతనికి అన్ని రాజసాలూ, రాజలివి. అతనికి బుజ్జి భూపాలుడు
అనేకే పెద్ద రాము అతనికి సేవకుల మన్నారు వాళ్ళి
కూడా. తక్కినవారు అతని మంత్రిలూ, సచివులూ, పకపక
అతని కత్తి.

ఆగస్టు 8

బుజ్జిగాడు బైటికి వెళ్ళినప్పుడల్లా కాకులు తరుము
కొస్తాయి. చాలాకాలం యింట్లోనే గడుపుతున్నాడు. అతను
కొంచెం దూరంగా యెగిరినా సహించలేదు అమ్మ. అద్దం
మీద పిచికలతో చేరతానని యింకో మొగ పిచిక వచ్చింది.
మొగ మొగ పిచికలూ కలియపడ్డాయి. కొత్తదాన్ని తరిమే

సింది మొదటి పిచిక. ఆ యుద్ధంలో గాయాల పొందాడు. అప్పుడు రక్తమయం.

బుజ్జిగాడి చిన్నెలు వన్నెలు వృధాపాడు. కురంగేళ్ళర్ ఒక తెమేరా తెప్పించాడు. మామూలు గోరింకల్లోలేని తెలివీ, ఏదో తివ్వి, ప్రేమ, నవి యెన్నో ప్రత్యేకమైన గొప్ప తనాలు కనిపిస్తాయి.

రీవిగా స్ట్రా మీద

బుజ్జిగాడికి స్ట్రా మీద కూచోవడం వాగ్దానం. అయింది. కూర చేస్తున్నా చూసుకోక స్ట్రామీద కూచోమీదికి దూకాడు. కాళ్ళు కాలాయి. చాలా గోరింకల బాధతో. వయపడి స్ట్రాని భోజనాల ఇంట్లోంచి ముట్టించుకొన్నారు.

రేడియో శ్రోత

పందిరి వేళారు. బుజ్జిగాడు ఏమీ కట్టించి పందిరి వెయ్యడంచేత కాకులవల్ల అపాయం తగ్గింది. ఆ కాకులు బుజ్జిగాడికోసం చుట్టుపక్కల చెట్లపైన కాకులూ కూచుంటున్నాయి. ఇన్ని కాకుల్ని అక్కడ మోకరిస్తూ

వేళారు. వాటికి వేరే పనిలేదు. అట్లా కూచుని బుజ్జిగాడిని వేళ్ళ పక్కసారిగా మీదపడతాయి. ఎందుకో వాటికా బుజ్జిగాడు వెళ్ళిపోకుండా వుండేట్టు కాకుల్ని కాపలిగా వేళ్ళరుడు అనుకున్నాడు నాన్న.

బుజ్జిగాడు యెప్పుడూ యింట్లోనే వుంటున్నాడు. ఏమీ పడమూ, వేళకి తిండి తినడం, నెత్తులమీదా, కుంభిర సవార్లు చెయ్యడం. నర్తకి వెతికి అతనికి చదలు వేస్తేనే వుంది. జగన్నాథం, కురంగ్ చదల సప్తయిలో వున్నామే వున్నారు. సాయంత్రాలు షికార్లకి అతను వెళ్ళుతేడు. బుజ్జిగాడికి కురంగేళ్ళర్ ఫోటోలు వున్నాడు.

కాకుర్చి వెనక

అగస్టు 10

కాకులకి దడిసి పొద్దున్నంతా యింట్లోనే వుంటాడు. కాకుల వర్గం రేడియో వింటో. ప్రతిరోజూ 12 గంటలప్పుడు కాకులు సమీపముగాయనుకుని బైటికి పోతాడు. కాకులు కాకులే వుంటాయి. అక్కల్లోంచి వొక్కసారిగా బైటికివచ్చి మరణిమీద పడతాయి. ఆ వేళకి షా పరండాలో చదువు పుట్టే వుంటుంది. బుజ్జిగాడు యెగిరి వచ్చి షా కుర్చీ పీపు మీద కూచుని వాటిపంక చూస్తాడు. అతని వాలకంచూస్తే

“ఇప్పుడేం చేస్తారు?” అని కాకుల్ని వెళ్ళిస్తూ సాయంత్రం మంచి అందమైన సూర్యాస్తమయం వుంటుంది. అసలు కాకులు తన కోసం కాకులు చూసి నిలవలేక వెళ్ళిపోయినాడని సూర్యాస్తమయని ముందు తెలిసే సిద్ధమై వాటిని యేడిపించటానికే కాకుల్ని పంపిస్తోంది అమ్మ. ఈ సూర్యాస్తమయాలకి అన్ని పేర్లు ఉన్నాయి, పసుపూ, తెలుపూ, లేకపోతేనేం? అంటుంది.

పాడుకుంటో, అప్పుడతని సీమితంచూస్తే నాన్నకి వుంది.

భోజనాలప్పుడు రెండు పూట్లా తలుపు తెరిచి కూచుని భోజనాలు చూస్తోవుంటాడు. వుండుంటే దప్పుడు యేవో Remarks చేస్తా.

పలాయనం

సాయంత్రం, అతను యెగిరి బైటికి వెళ్ళి రొట్టెతిని పోతాడు. చీకటి పడుతోందనగానే తిరిగి వచ్చి పొట్టనిండా పెడితే వెళ్ళి తిరిగి రాదనీ; సగం అంత వుంటే రాత్రి పడుకోబోయేముందు తిండికోసం తిరిగి రాదనీ చెప్పింది షా. పకపక ఆ మాటలు మరిచిపోయి సాయంత్రం అతనికి పొట్టనిండా తిండి పెట్టింది. ఎగిరిపోయి తిరిగి రాలేదు.

సాయంత్రం మంచి అందమైన సూర్యాస్తమయం వుంటుంది. అసలు కాకులు తన కోసం కాకులు చూసి నిలవలేక వెళ్ళిపోయినాడని సూర్యాస్తమయని ముందు తెలిసే సిద్ధమై వాటిని యేడిపించటానికే కాకుల్ని పంపిస్తోంది అమ్మ. ఈ సూర్యాస్తమయాలకి అన్ని పేర్లు ఉన్నాయి, పసుపూ, తెలుపూ, లేకపోతేనేం? అంటుంది.

రాత్రి చాలాసేపు చూడారు, పిలిచారు. అసలు వెళ్ళి పోయాడనీ, ఇంక రాదనీ బెంగ. తలిదండ్రులు తీసుకువెళ్ళి పోయారని అమ్మ.

అతనులేక రాత్రి యిల్లు చిన్నబోయింది. అందరికీ బెంగ వుంది. అమ్మ గోలకి అంతులేదు. రాత్రి ఏ చెట్టు కిందకుంటే పాములు తినేస్తాయనీ, గుడ్లగూబలు రరుస్తాయనీ, వీమలు కుడతాయనీ దిగుళ్ళు. తిరిగి రావాలనుకుంటే అతనికి చీకటి అడ్డమేమోననీ రాత్రి పదిగంటలదాకా ముడి వాచామీద ఆకాశదీపం వేయించి వుంచింది. రాత్రి పదికి భయపడి తనని తలచుకుని బెంగపడతాడు అంటోంది అమ్మ.

“నీకు వేళకు రొట్టె యెపరందిస్తారు అదవితో! ఇప్పుడు పట్టినే. రేపు చలి, వానా వస్తే తెలుస్తుంది” అంటోంది.

కామెడీ ఆఫ్ ఎర్రర్స్

బుజ్జిగాడు పొద్దున్నే వచ్చేవాడు ప్రతిరోజున. అతన్ని తరుముతూనే వున్నాయి. బైటికి పోవడం, వచ్చి దాక్కోడం, తొంగి చూడడం, మళ్ళీ వెళ్ళడం వని. పకపకని తప్ప యింతెవరినీ తన వంటివీడెవ్వరినీడు.

షా చదువుతో వుంటే మధ్యాహ్నం మామూలుగా కుర్చీ వీపుమీద కూచుంటున్నాడు. మధ్యాహ్నం ఓ గంట షా సర్కికి Shakespeare చదివి వినిపిస్తో వుంటుంది. షా పైకి నాటకాన్ని నేపూ బుజ్జిగాడుకూడా షా కంతం వెంటిడి తనకు కుక్క అంటూనే వుంటాడు. బైటికి చదవనప్పుడు షా మొహంలోకి కుర్చీ వెనకనించి వొంగి చూస్తూ ఉన్నాడు. Comedy of errors ని అతను Enjoy చేస్తున్నాడు. ఒకవేళ అతను యెక్కడన్నా తున్నా, షా బైటికి చదవడం ప్రారంభించగానే వచ్చేమీద వాలతాడు.

మధ్యాహ్నం కుర్చీమీద కూచునేవాడు. షా భుజంమీదే వుంటాడు. ఎప్పుడన్నా షా పాదాల

అంటే పాదతాడు. పకపక అన్నం వాడుస్తోవుంటే బుజ్జిగాడు వచ్చి. పేడిగంటిలో పడతాడని

మమనేది తెలీదు!

అగస్టు 14

శేష పందగ, అందరూ వస్తారు. వాళ్ళని చూసి బుజ్జిగాడు పారిపోతాడని వొకటే భయం అమ్మకి.

ప్రతిరోజు పొద్దున్న భోజనాల తరవాత నాన్నకి, బుజ్జిగాడుకూడా వచ్చి నోరు తీసి తనకి విధూది వేయించుకుంటున్నాడు.

ల్పేతనతో అడుగుంటాడు గనక కుక్కల భయం లేదు బుజ్జిగాడికి. ఇవాళ లక్కి సేపిహితుడు ఒక కుక్కని పట్టుకోవలికి వచ్చింది. ఆ కుక్క యింట్లో అలవాటైతే పట్టుకో వచ్చును బుజ్జిగాడి పట్టుకుంటుందని ఆ కుక్కని పట్టుకోవాలని వెయ్యాలని పకపక వెళ్ళింది. పకపక బుజ్జిగాడు వెళ్ళాడు నేలమీద గెంతుకుంటూ! పోతున్న పక్క బుజ్జిగాడిచూసి, అతన్ని పట్టుకోవాలని వెనక్కి తిరిగి. ఆ కుక్క కోసం లక్కి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు. కుక్కపైను వొకరిపైన వొకరు పడి తమ మిత్రత్వాల్ని తెలుపుకుంటున్నారు. వాటి మధ్య బుజ్జిగాడు యిటూ, అటూ గెంతుకుంటున్నాడు.

కొత్త కుక్క దృష్టి బుజ్జిగాడి మీద వుంది. గెంతుళ్ళని భయంలేకుండా తమాషాలాగు బుజ్జిగాడు. పకపక అరుస్తో బుజ్జిగాణ్ణి అప్పుడు పొమ్మంటే పోడు. అతనికి భయమనేది తెలీదు. చూస్తున్న షా బుజ్జిగాణ్ణి పిలిచింది. అతను కొమ్మమీద కూచున్నాడు. గోల అంతా నడుచుకుంటూ “చచ్చేవాడివిరా, వెధవా!” అని పకపక బుజ్జిగాణ్ణి పకపకనించి కోపం యెరగదు. అతను తెల్లమొహం కుని యిదేమిటి? అని చూస్తున్నాడు.

సామాన్యమైన పిట్టికాడు

పండగ యివాళ, చాలామంది వచ్చారు. వం భయంలేదు. పైగా Self conscious అయినాడు. పకపక వెనుక తీసిగా నడుస్తున్నాడు. ఎగిరి వచ్చి మధ్యా సడిచాడు. ఆ కొత్తవాళ్ళ మొహాలు చూస్తే, అచూచి అందరికీ ఆశ్చర్యమే.

రాత్రి భజనకి ముందూ తరవాతా బుజ్జిగాడిని గేళ్ళర్ ఫోటోలు తీశాడు.

పగటి భోజనాలప్పుడు యిదిపరకు తలుపు రెక్కమీద కూర్చుంటే వుండేవాడు. అప్పుడు కిందికి దిగి కంచాల పని సంచుని అందరూ తినేవి యెట్లా వుంటాయో తనూ తిని చూస్తున్నాడు. కంచంనుంచి కంచానికి నడుసాడు. ఏ కుక్కో యేముందో చూసుకుంటూ అంతసేపూ మనుషుల మోహకం చూస్తో ఏదో మాట్లాడుతోనే వుంటాడు.

కెళ్ళంలో నీళ్ళు పెడితే రోజూ మధ్యాన్నం వెళ్ళి ఆ కెళ్ళలోదిగి, రెక్కలు తడుపుకుని స్నానం చేస్తాడు చాలా కష్టం. కాకల భయం పట్టుకున్నప్పటినుంచి స్నానానికి వెళ్ళేప్పుడు పకపక యెక్కడవుంటే అక్కడికి వెళ్ళి బట్టలు కట్టుకులాగి తనతో రమ్మంటాడు తన రక్షణకి. స్నానం చేస్తో ఖానా కత్తువులని కాచుకోలేదు గావును! స్నానం చేశాక కిక్కి యెగరలేడు. అందుకని తన రెక్కలార్చుకున్న దాకా పకపక కదలనీడు. పకపక తోపతికి పోతోవుంటే అస్తాడు.

బుజ్జిగాడికి పకపక కనపళ్ళేదు యివాళ మధ్యాన్నం. కెళ్ళ గదిలో వుంది. అతను యిటూ అటూ వెతుకు తున్నాడు. అది అర్థం చేసుకుని “పకపక ఆ గదిలోవుంది కను” అంటే కుక్కకు అని గెంతుతో పక్కగదిలో దగ్గరికి వెళ్ళాడు. ఇది అంతా చూస్తున్న శ్రీహరి “ఇది సామాన్య ప్రవర్తన కాదండోయ్!” అంటూ విస్తుపోయింది.

గలగల మనదం కుక్కుర్ మనదం కార్తీక
నేర్చు కుంటున్నాడు. పెద్ద గోరింకల మల్లెటాకుల

నర్తకి తన గదిలో పుంపే దాదామీద కూర్చుని
నర్తకిని పిలుస్తాడు. అక్కడినించి తొంగిచూస్తోంది

తనకి బైటికి వెళ్ళి కూచోవాలనిపిస్తే తన
తరమకుండా నర్తకినన్నా, పకపకనన్నా పోతున్నాడు.

బుజ్జిగాడి కోసం పెట్టిన స్నానాం వశ్యం
పిట్టలుకూడా వచ్చి స్నానాలు చేస్తున్నాయి.

ఇవాళ వంటింట్లో దోసెల పిండిలో దూకామి
తెల్లటి పిండితో బంక అయినాడు.

పొద్దున్నప్పుడు వంటింటి పొగ గూట్తోంది
పున్న పకపకని పిలిచి మూట్లాడతాడు. ఆ చిల్లులోంచి
వంగుతాడు ఆ పొగలోనే. ఆ చిల్లులోంచి కిక్కిరిస్తూ
తున్న పులుసులోనో, పప్పులోనో పడతాడని
అమ్మకి.

అలా

పక్కాన్నం పో చదువుతోపుంటే ప్రతి రోజూ కుర్చీ
మీదను బిగ్గరగా పైకి చదవమని అడిగి చదివించు
తాను. అప్పుడు ఇటూఅటూదూకుతాడు చదివించాకా.

అలాంటి ప్రారంభిస్తే పూరుకుంటాడు. అతని భాషా
పాటి అర్థాలూ వాళ్ళకి తెలుస్తున్నాయి. యిప్పుడు

అలాగే తన యిష్టాల్ని వాళ్ళకి తెలిపే ప్రజ్ఞ
అతనిలో. పశుపక్ష్యదులపైన ప్రేమ పుండేవారికి

అలాంటి వాటిలో తెలివీ. అదివి పిట్టలనుకునే వాటి
అలాంటి వాటిలో కూడా యెంత ప్రేమవుందో, ఎన్ని యిష్టాలు

అలాంటి తెలుస్తుంది. ఇవాళ పో చేతులో Reader's digest
అలాంటి సచ్చి చదవమని అదగగానే దాంట్లోంచి బిగ్గి

అలాంటిది. అతను ఆ పుస్తకం యిష్టపడలేదు. అయి
అలాంటివాడు. కోపంగా పుస్తకాన్ని ముక్కుతో పొడి

అలాంటి పుస్తకాన్ని తాగెయ్యాలని ప్రయత్నించాడు. ఆ భాష
అలాంటి పశుపక్ష్యదిగావును! Amercian Propaganda ఇష్టం

అలాంటి తెలుగులో రాసిన మీరాబాయి అనే పుస్తకం తీసి
అలాంటి చదివితే ఆ పుస్తకాన్ని పొడిచాడు యిష్టం
అలాంటి అంధ్రుడెవరో పిట్టకికూడా అయిష్టమయేటంత

అసహనంగా రాకాడు ఆ పుస్తకాన్ని. అప్పుడు కేసరి
 తీసి చదివితే ఒప్పుకున్నాడు. తనూ ఆ పుస్తకం
 లని ప్రయత్నించాడు. షా కంతంతో కలిపి అలా
 తున్నాడు అంతసేపూ. ఎంతసేపు చదివినా
 మంటాడు. తనకి వేళ దిపోయి షా వెళ్ళింది.
 దిక్క మొహం వేసుకుని అట్లాగే కుర్చీ పట్టుకుని
 వుంటే నాన్నకి జాలివేసి తను వెళ్ళి చూచుని
 చదివాడు. మళ్ళీ అంత క్రద్దగాను ఎని, అంతసేపూ
 మాట్లాడుతున్నాడు బుజ్జిగాడు.

హిందీభాష యిష్టంలేదు బుజ్జిగాడికి.

మనుషులతో యిష్టాయిష్టాలు యెట్లా వుంటాయి
 వరకు విశదం చెయ్యాలని చూస్తాయి మనోభావాలను
 అంతా తెలుసునని కొందరు శాస్త్రకారులు, ప్రగతిని
 పండితులు ఒప్పుకుంటారు. తమకి తెలిసింది వున్నా
 మరి ఈ పక్షలకి, మృగాలకి యెట్లా యేర్పడ్డాయి.
 రుచులు? దూడ బుజ్జాయికి సంగీతజ్ఞాన మెవనిచ్చా
 పకు పక్షల అభిరుచులు కళదో వుండే అసలు
 వ్యక్తం చేస్తున్నాయా? బుజ్జిగాడికి షేక్స్పియర్
 టాగూరున్నా యిష్టంకావడం చూస్తే నాన్న భక్తిగా
 గొప్పవనుకునే గ్రంథాలు అతనికి యిష్టమైనవి
 అభిరుచులు అతనికి పట్టాయేమో. ఎట్లాగోహిందీ

Cheap cinema music ఆహా, లతా అతనికి
 యిష్టం. నాన్నకి యిష్టంలేదు, కాని వాళ్ళ
 హిందీభాష అతనికి Appeal అయిందేమో! ఆ
 హిందీభాష వాళ్ళ కంఠాల అందాన్ని తాను చూడ
 తున్నాడేమో అని ఆలోచించాడు నాన్న. ఇవన్నీ
 యిష్టం యిష్టాయిష్టాలా?

మను విహారి

అగష్టు 20

వాడున్న లేపగానే యెగిరిపోయినాడు బుజ్జిగాడు.
 వాడున్నే వుంటున్నాడే హెద్దున్నే యెగిరిపోయినాడు.
 వాడున్నకుని అమ్మ వనులు మానేసి చెట్లవెంట, పుట్ల
 వలెపో, పల్లారుతుతో వెతుకుతోంది. ఎంతకీ కన
 పడదు. మధ్యాహ్నం మెప్పుడో వచ్చాడు.
 క్రింద బుచ్చాహ్లాం షేక్స్పియరు వింటున్నాడు
 వచ్చిగా వచ్చిచూచుని షేక్స్పియరు చదవడం ప్రారం
 భించే మెక్కడవున్నా. ఏ పనిమీదవున్నా యెగిరి
 పోయి ఆకరియిందాకా కదలడు.

చిన్నారు ఇష్టంలేక

అగష్టు 21

వాడున్నే మమ్మవేసి చినుకులు. టైటికి వెళ్ళాలని
 చిన్నారులు యిష్టంలేక ఇంట్లోనే వుండిపోయినాడు.

ఎప్పుడన్నా ఓ సాయంత్రం, రాత్రి పొలనుకుంటాడు. వెదతాడు. మబ్బుగా వుండేదని ముందే తెలుస్తుందో, యేమో తిరిగి చినుకుల్ని చూసి చాలా సంతోషంతో పాడు వేస్తాడు. కాని బైటికి చినుకుల్లోకి పోదు. చినుకు పోవాలని ఏ పట్టులకీ వుండదనీ, అకలివల్ల వాటిని తప్పదనీ చెప్పింది షా.

బక్క శత్రువు

బుజ్జిగాడి రక్షణకోసం ఏ కుక్కల్ని కాపాడు రాకుండా తరిమేస్తున్నారు. ఓ బక్కకుక్క కాపాడు తలివేపు కావలివేసింది, బుజ్జిగాడ్ని తినాలని. బుజ్జిగాడి గోడమెక్కి కూచుంటాడు తన విలాసార్థం. ఫిరీయెప్పుడన్నా గోడకిందికి ఆవతలివేపు దిగుతాడు ఎప్పుడు దిగుతాడా పట్టుకోవాలని కావలా వేసింది

గోడ మీద

ఇవాళ గోడెక్కి కూచుని కిందికి దిగాడు చూశాడు. ఆ బక్క కుక్క కనపడ్తది, గోడ దిగి వేపు తొంగిచూస్తో ఒకటే అరుస్తున్నాడు, మళ్ళీ

గోడను చూస్తో. అటు ఏముందా అని వెళ్ళి చూస్తే బక్క కనపడ్తది. వెళ్ళి ఆ కుక్కను వెళ్ళగొట్టారు. గోడదిగి, పురుగులు యేరుకున్నాడు.

లైట్

అగడ్తు 24

గార్లి కరెంట్ పోయింది. సాయంత్రం నింబీ దీపాలు కావలసి యెరుగులో రాద్ధి మామూలుగా పెడితే వుంటుంది. ఏం తోచలేదు, ఏంచెయ్యాలో, ఎందుకు చేస్తో తెలిదు. కొంతసేపటికి అర్థమై Tarch light వున్నాడు లైట్లు లేనంతసేపూ యేమీ మాట్లాడ కూచుంటున్నాడు.

బుజ్జిగాడి వాగా ముఖ్యమూతున్నాడు. అతని సంగతులే బుజ్జిగాడికోసం అందరూ.

కొడత మల్లె

అగడ్తు 29

బుజ్జిగాడు యిక్కడ వుంటున్నాడు. బుజ్జిగాడు ముందా, అడదా అని ప్రశ్నించారు. తెలుసుకోడం దిగిపో తెలిదు, తెలుసుకోవలసిన పనీ రాలేదు. ఆయనకి బుజ్జిగా, వాటి వేటా, వాటి విరోధులూ, డేగలూ డేగల

భయమూ యివన్నీ చాలా తెలుసు. ఎన్నో కష్ట
విషయమై చెప్పుతో: పట్ట మొగదో ఆడదో తెలుసు
యెట్లాగో చెప్పారు. ఆ పరీక్ష చెయ్యాలని మరొకరి
వెళ్ళి బుజ్జిగాణ్ణి చదలు పెడతానని మోసంచేసి కష్ట
తీవ్రంగా, మామూలుగా పట్టుకుంటే అంత గొప్ప
అతనికి వీళ్ళు మాట్లాడుకుంటున్న మాటలు అర్థం
అనిపించింది. అదిగాక ఆ మోసాన్ని కూడా
చేస్తున్నాడతను అనిపించింది. అతన్ని వెంటనే
కురంగేశ్వర్రావు. వాదలగానే పకపక మీద వారి
నేపు తనకి జరిగిన అవమానం సంగతి చెప్పుకుని
ద్రాపది మల్లే.

డా బా పైన

డాబాపైన పందిరివంటి పాక వుంది. అక్కడ
ధాన్యంలో కూచుంటుంది. వాళ్ళలోకొందరు చుట్టూ
టారు. వాళ్ళకి యేమన్నా ధ్యాసం అబ్బుకుంటే
బుజ్జిగాడు రోజూ పైకి వాళ్ళ దగ్గరికి వెడతాడు. పం
వంటింటి పొగగూటి దగ్గరికి వెళ్ళి అమ్మతో, పం
పొగ గూట్లోంచి నూట్లాడి తరవాత డాబాపైన
వాళ్ళ దగ్గరికి వెడతాడు.

అది చాలా అందమైన స్థలం. చుట్టూ మెరిసే యెండ.
పొగ గూట్లనుంచి, యెదురుగా అరుణాచలం, దక్షిణాన
పాకంపాస్తు తోట, మదాయిపూలు వాకవేపు. పక్కగా
పొత్తికెండులుపడుతో శిరిషవృక్షం యెర్రటి పూలతో.
పొత్తికెండులో అంతమయ్యే దీర్ఘమైన మైదానం ఇవన్నీ
పొత్తికెండు పుంటాయి.

అనుచు ముందు వాలతాడు. అటూయటూ యెగురు
తన చుట్టూ కదలక, తనని పలకరించక కూచోడం
వాళ్ళక మొదట్లో వాళ్ళ బుట్టల్ని పట్టి పీతేవాడు. వాళ్ళ
కొద్ది మృదువుగా కొడిచి పలకరించేవాడు. తరవాత
పొత్తికెండుయిందో అలవాటయిందో లేక వీళ్ళకన్న
అటు అతనికి ధ్యానమద్దించో తనూ నెమ్మదిగా పో
తున్నాడటాడు. విసుగెత్తితే పందిరి వెదురుపైన
ఎవరి అశాశమూ, చెట్లూ చూస్తో వుంటాడు
మెరిసేపు. ఎప్పుడన్నా పొడతాడు. అటు యెగిరి
కదలి పట్టల్ని పలకరిస్తాడు. దిగివచ్చి పందిరి
లోకి అడుగుంటాడు. ఒక పక్షికూడా పాకలో కూచున్న
వాళ్ళలో కలవడం సమావేశానికి అందాన్నిచ్చింది. అతనూ
వాళ్ళలో ఒకనివే వాళ్ళ పనుల్లోనూ, శాంతిలోనూ,
మృదువునూ.

ఇప్పుడవనికి కొంచెం కాకుల భయం తగ్గిపోయి పొద్దున్న బోసు కాంపౌన్డులో చెట్టుమీదికియెగిరాడు. అకిస్మాత్తుగా ఓ దేగ తరిమింది. వరండాలోకి వెళ్లి అరిచారు. ఒక్కరవ్వలో చావు తప్పించుకుని పొద్దున్న మధ్యా పడ్డాడు.

అతను పొద్దున్న భోజనాల దగ్గర తలుపు తెరిచి నించి కిందికి వారి, కంచాలలో దిగి పంటని పోషించాడు.

కంచాలలో రెట్ట వేస్తాడని భయం.

బూడ్పులు

ఇవాళ కంచాలలోకి బాగా యెగబడి పొద్దున్న అన్నంమీద, కూరలమీద కాళ్ళుపెట్టి తిరిగాడు. అతను దెక్కతో పెంటలమీద అంతా తిరుగుతాడని అమ్మ అంటోనెయ్యమంటుంది. ఆ పనివాళ్ళ చేతకావటంలేదు. బూడ్పులు చేయించాలని కురంగేశ్వర్, యింట్లోకి కాళ్ళు కడగాలని జగన్నాథం.

అగష్టు మాసం ప్రతిపద్యాన్నమూ పకపక ఆశ్రమానికి వెడుతుంది. అది గంటలప్పుడు యితను యిదివరకు పకపకకోసం పన్నేవాడు. ఇప్పుడు వెళ్ళే సమయం తెలిసింది. ఆ రోజు కాచుకునివుండి, వెళ్ళవద్దని మారాం వెడుతున్న పకపకవెంటతానూ బయలుదేరి గోడ మీద కూచుని పొద్దున్న చెట్టుమీదికి యెగిరి, కోపంగా, బాధగా అరుచు బుజంమీదికి యెగిరి కూచుని, మొహంలోకి చూస్తో, పొద్దున్న ఇతిమాలతాడు. కాళ్ళకి అడ్డం పడతాడు.

ఆ సమయానికి పకపక ముందే జాగ్రత్తపడి యెవరి కాళ్ళు అడ్డంగా రోపలికి తీసుకుని వెళ్ళమని, తాను వెళ్ళి పంట. ఆ సంగతి కనిపెట్టి యెవరు తనని మరపించాలని అమ్మ. తాను బైటపడి పకపకవెంట బైలు దేరుతున్నాడు. అది అశ్రమానికి తీసుకువెళ్ళమన్నాడు ఓ రోజు నాన్న. అది పకపక బుజంమీద కూచుని సరిగా వెళ్ళడు చెట్టుమీదికి వెళ్ళుతాడు. ఆ చెట్టుమీద యెగురుతో వెళ్ళి యెక్కడన్నా అమ్మ తానని పకపక భయం.

బూడ్పులు చే చదివినంత సేపూ కుర్చీమీద కూచుని వెళ్ళి పోగానే నాన్నా, సర్తకి, పకపక వుండే బూడ్పు చేరుకుంటాడు. పకపకని నిద్రపోనీడు. తననిచూడ

కందా నిద్రపోవడం అతను సహించదు. చాలా
మీదా, గూట్లో కూచుని వొకటే పొడడమూ, రెట్ట
డమూ, యిదేపని సాయంత్రం దాకా.

ఉత్తరంపై ఆగ్రహం

బొద్దున్న భోజనం అయ్యాక నాన్న ఆరోగ్యం
పచ్చిన పుత్తరాల్ని పోకి చదివి పనిపెట్టాడు. అప్పుడే
విభూది వేయించుకుంటాడు. భోజనం దగ్గర అందుకు
ల్లోనూ విహరించి, బుజ్జిగాడు తనూ లేచి బైటికి వెళ్తా
వస్తాడు. అందరితోపాటు తనూ విభూది వేయించుకు
తరువాత వక్కనపుప్పు ప్రహరీ గోడమీదికి మెగిసి
టాడు వాళ్ళది చూస్తో ఇవాళ పుత్తరాలు చదివేస్తున్న
సేపు గోడమీద కూచునే వున్నాడు. అప్పుడతడు
మని రిమార్కులు చేస్తో, ఈమధ్య గోడమీద కూచు
పచ్చి తనూ వాళ్ళమధ్య మామంటున్నాడు. పుత్తరాల్ని
సంతసేపూ, ఆ పుత్తరాల భాష అతనికి అర్థం
ప్రారంభించిందేమో మరి! కురంగేశ్వరాపు
పచ్చిన పుత్తరం చదువుతో వుంటే క్రథగా వున్నాడు.
అంగీకారాన్ని తెలియచేస్తో. శ్రీనివాసన్ అనేకా
రాసిన పుత్తరం చదువుతో వుంటే నాన్ననీ. ఆ పుత్తరం

కూడా పాపం ప్రారంభించాడు. నాన్న ఆ సంగతి గమ
నించుకొ చదువుతో వుంటే, వుగ్రుడై నోరు తెరచు
చెప్పడాని కొచ్చాడు. పోనీలే అని యింకా చదువుతో
ఉండేగా నాన్నని కొరకడం ప్రారంభించాడు చాలా
గిట. ఉత్తరం చదవడం ఆపేయాలి వచ్చింది. ఆ
పుత్తరం తీసి చదువుతో వుంటే పూరుకున్నాడు. ఎందుకట్లా
చేశాడో!

(1) ఆ శ్రీనివాస్ మంచివాడు కాదా? అతని సంగతి
చెప్పగలం తెలుసు? ఎట్లా తెలుసు? ఆ పుత్తరంలోని
భాష చదవనవల్ల కనిపెట్టగలిగాడేమో! పట్టులు ఏదో
చూడాలి తెలుసుకోగలవేమో! లేక బుజ్జిగాడికి ఆ శక్తి
ఉందే!

(2) తన సంగతి శ్రీనివాస్ ఏమీ రాయలేదనా?

(3) శ్రీనివాస్ పుత్తర మప్పుడు కోపంరావడం
Accident అయివుంటుందా? అందరి ధ్యాసనీ తన
దివెల చేస్తున్నాడనా? అట్లా ఐతే కురంగేశ్వరరావు
పుత్తరం వైనం మెండుకు కోపం చూపలేదు?

అదే క్రథా తననించి ఆ పుత్తరం పైకి పోయిం
చుకోవడావనం కూడా విశేషమే కదా! నాన్నమీద
కాని ఆ పుత్తరం కాయితంవల్ల ఏదో
మనసుపని దాన్ని పొడవడం? ఒకసారికాదు. చదవడం
చేసాకా పొడుస్తూనే వున్నాడు. ఇంకో పుత్తరాన్ని

పొడవదు ఓ కాయితంవల్ల అందరూ తనని ఉపేక్షించి
రని తెలుసుకుని ఆ కాయితంపైన కోపంచూపి చివర
యత్నించి చదివేవాణ్ని కరవడం?

కురంగేశ్వర్ పుత్రరంపైని యిష్టం శ్రీనివాస్
రంపైన కోపం. తక్కిన పుత్రులకి పుజేక్ష, చివర
పుత్రరంలో బుజ్జిగాడు అంటో చాలాసార్లు చాచి
కురంగేశ్వర్ పుత్రరంచూసి యిష్టపడ్డాడా? తన కిష్టం
లేదని శ్రీనివాస్ పుత్రరంపైన కోపమా?

చెట్టుమీద గోరింక

ఎక్కడినించి యెవరు “బుజ్జిగాడు” అని
బదులు పలుకుతాడు క్లుక్ అంటో.

ఇవాళ సాయంత్రం పకపక షికారు చేసిన
బుజ్జిగాడికి యిప్పుడు షికార్లు యిష్టంలేవు. కరవ
దేరిందని యివాళ పకపకతో బైలుదేరాడు. కాకి
ప్రక్క చెట్టుమీద యెక్కి అగిపోయినాడు. రాత్రి
పుండగా అందరూ తిరిగి వచ్చినప్పుడు ఆ కాయితం
పక కోసం యెదురుచూస్తో కూచుని పలకరించాడు.
గంటలూ అక్కడే కూచుని పుండటం ఆశ్చర్యకరం.

విలువలేకం వెళ్ళిన కురంగ్ రాస్తున్నారు. తోప
కాదు, ఆ పూళ్ళల్లోనూ తనదృష్టి అంతా గోరింకల
పైనే చేశాడు గోరింకలకి, ఈ దేశపు గోరింకలకి పోలిక
లేకపోయినా, ముద్దులాగు, మొద్దులాగు పుంటాయని,
తన కిష్టంపైనే రాశాడు. ఈ దేశపు గోరింకల్లో కూడా
అంత ప్రత్యేకం, అతని వాలకమే, అతని ముఖం తిరే
లేదని శ్రీనివాస్ పుత్రరంపైన కోపమా?

కురంగ్ పరీక్ష

నెప్పైంబరు 1

కాళ్ళపై పా థోజనాల యింట్లో కూరలు తరుగు
వల్ల అక్కడ కోపం కూరల దగ్గర వాలడం ప్రారంభించాడు.
అది పొంతుకోపోతున్నారు అన్నట్టు ఓ కూర బంగిడి
యింట్లోవాని దగ్గరికి తిరుగుతాడు పరీక్షగా చూస్తో.

అది యిదన్ని తరమడం మానేశాయి. పెద్దవాడై
పోలే కాబట్టి వెనుక పుట్టించో! బుజ్జిగాడు మాత్రం
అది చేసేసంతడం మానేలేదు. పని లేకుండానే కాకుల
పైనే మొదలుపెట్టాడు. అది తరమడానికి లేస్తో పుండగానే
పుండగానే కుప్పిమీద కూచుంటాడు రెట్టలు వేస్తో.
పుండగానే నవ్వుతో పుంటాడా? అతని కుక్ కుక్ శబ్దా
లతో కుప్పి మిక్కిరింపు మాటలుంటాయా? కాకులకి
కుప్పి పుండగాలోకి వస్తాయి తరుముకుంటో. బాగా

రానిచ్చి చల్లగా ఆ వరండాలో యెవరు వుంటే వానిని పిలిచి తనివెత్తాలి. కాకులకి చాలా వాళ్ళుంటారు. కాని ఏం చేస్తాయి? ఈ సుధర్మ యితన్ని చూడగానే గద్ద తిరుగుతోంది యింటదగ్గర. మొదట్లో శంఖంలో చూడగానే యితన్ని దాచేశారు. తరువాత దాక్కుంటున్నాడు. ఈ పక్షులకి మనుషులకు దేని ద్రియాలు వుంటాయోమో! ఎక్కడో ఆరాట పలయాలు కొడుతోంది యింట్లో యితనికి తెలుసు. ఈ కాకులూ, గద్దలూ మామూలు గోరింకల్ని పోలి అంత దూరంనించే తెలుసుకుంది గద్ద. యిక్కడ పులు పెంచే గోరింక వుందని, దానికింకా పూర్తి బలం రాలేదని.

మెల్లిగా ముజ్జిగాడికి ధైర్యం యెక్కువయి పచ్చిందని తెలిగానే వెళ్ళి ఏ హిగ్గుబిలోనో, బావి తూచుని తలమాపి తుక్ మెంటాడు. గద్ద చూసి మీదకి రాగానే చల్లగా మెడని గూట్లోకి లాక్కుని గద్ద విసురుగా వెళ్ళిపోతుంది. ముజ్జిగాడు నవ్వుతూ గద్ద తిడుతోందా? బెదిరిస్తోందా? రోజూ యిట్లా యేడిపిస్తున్నాడు ఆ గద్దని.

చూస్తోవుంటే ఈ పక్షుల్లో యెవరో కష్టం. ధర్మాలూ తనపడతాయి. అవి వొకరు పెట్టినవీ లేవు. ఆలోచించి పెట్టుకున్నవీ కావు. వాటి స్వభావం

వైచిత్త్యం. లేక వాటి శరీరాల్లోనే యేర్పడ్డాయి. నాలుగు కిక్కిరిసి పంపిరిగ చెట్లకొమ్మల మీద కూచుని ఏ చిన్న పక్షి పోడిచి చంపి తినెయ్యగలవు. కాని ఆ పట్టపర్కనే తినుటయ కాకులు. దాని జోలికిపోవు. దెబ్బతిన్న వాటి పక్షులు పెంచే వాటి జోలికి వెడతాయి. సృష్టి కర్తా ఈశ్వరుడు పెట్టిన నియమాలేమో? పశు పక్షులు మనుషుల అతిక్రమించవు. మనిషిచూడతా తనక్రొధాన్ని ఆలోచనలోకి దింపుకోవడమే ఈ సహజ నియమాల లక్షణం. మనుషులకు తెలియకపోతే తన ఆహారానికి తప్ప ఏ జంతు తినరామో జంతువుని చంపుతుందా?

శ్రమంలో మెంబరు

సెప్టెంబరు 2

అవరూ మాట్లాడుకుంటో వుంటే మాటల్లో ముజ్జిగాడు చివరికలుస్తాడు. ప్రతివారిమాట చివరా తనూ ఏదో ఒకటి జవాబుచ్చాడు.

ఇంట్లో ప్రతివారితో, ప్రతివారి Activity తో తనూ ముడిపడివుంటాడు. అందరికీ మాటల్లో, పనుల్లో, ఆలోచనల్లో ఒకటే ఈ ఆశ్రమంలో ఒక మెంబరు అయినాడు.

మర్యాదలు నాన్న పడుకుని చదువుకుంటోవుంటే ముప్పై తనూ కూచుంటాడు. రాసుకుంటో వుంటే బల్లమీద

వారి, ఏం రాస్తున్నాడో పరీక్షిస్తాడు. అంతప్పుడు రెట్టులు.

ప్రేమ కావాలి రాస్తావు. కావాలేగాని ప్రేమ అంటే తెలుసునా కవి!

ఎంత త్యాగమో!

కూడదని బెట్టా?

సెప్టెంబర్ 4

పకపక తన సొంత విచారంలో పుంటుంది. ఆ సంగతి కనిపెట్టి, పకపకని విడవక యెప్పుడూ పుంటున్నాడు. ఎన్నో ఆటలాడుతాడు. అప్పుడు అరుస్తాడు. గోలచేస్తాడు. తను లేకపోతే పకపక రన్నెట్టు మరి అంటిపెట్టుకుని పుంటున్నాడు.

సాయింత్రం వెళ్ళిపోయి, తిరిగి రాకేమి అందరూ గోల పడ్డారు. రాత్రులు పుక్కా పుట్టాయి. ఆ కబుర్లులో మరి పుక్క. అందుకని రాత్రులు గడపాలనుకున్నాడో యేమో!

చెట్టుమీద చల్లనిగాలి, పైన నక్షత్రాలు, చంద్రులు, ఆ చెట్టు గాలిలో పూపు. ఓ చీమించి పున్న పైన, తనూ భాగమై వుండడం. అనాదిగా వాస్తవ్య పృథ్వీ సంబంధం ఇవన్నీ మానుకుని చీకట్లో, బంధింపబడడానికి ప్రతి సాయింత్రం తిరిగి వస్తున్నాడు. అతనిది యెంత త్యాగమో ప్రేమతై! మానవతా

పొట్టున్నే వెతికారు. తలో దిక్కుకిపోయి "బుజ్జిగాడా, బుజ్జిగాడా!" అని అరుస్తూ. ఎక్కడాలేదు. పొద్దెక్కుతోంది అతని, అతన్ని రాత్రి యేదన్నా తినేసిందా? అని అనుకుని పామో, గుడ్ల గూబో పట్టుకుందని, బతికివుంటే గా? అతని ప్రేమ చూస్తే, వాళ్ళతో అతని అలవాట్లు చూస్తే, అతను కావలసి వాళ్ళని వాడిలి పోదని సమ్మతం. వాళ్ళో ఒక మనిషి బుజ్జిగాడు. చెప్పకుండా పోతాడా?

చివిల్ల. సరస పల్లాకుత్తునించి వాస్తోవుంటే, సరసని పట్టుచే అరిచాట్టు. అతని ఆకారాన్ని సులభంగా గుర్తించి పరస కూడా! పల్లాకుత్తులో యెన్ని గోరింకల అరుపు! అని బుజ్జిగాడి కంఠాన్ని సరసకూడా గుర్తించింది. పక గంతులేస్తో వాచ్చి చెప్పింది. పకపక వెళ్ళి పిలిస్తే వెళ్ళి పుట్టుమీద వాలాడు.

రాత్రి పల్లాకుత్తులోనే పడుకున్నాడా! మరి తెల్ల రాగానే యింటికి యెందుకు రాలేదు. సరసకి కనపడ్డ రాగా యెందుకు అక్కడే చూచున్నాడు? మృగాల

చూస్తే

పక్షుల నడవడి చూస్తే చాలాసార్లు యిట్టానే మన
రేపుతుంది. ఎంతో తెలివినగల మృగాలూ, నువ్వు
చాలాసార్లు ఏమీ తెలియని వాటిమల్లే ప్రవర్తించుకుంటు
వచ్చి పిలిస్తేనేగాని కాకూడదని తెట్టా బుజ్జిగాడికి
అంతదూరాన పల్లాకుత్తులో కూచోడమెందుకు? కాని
దా? మరిచిపోయి సరసని చూడగానే జ్ఞాపకం వెళ్లిపో
చాడా? లేక యెప్పుడో మధ్యాహ్నం యింటి వెళ్లిపో
సరసని జూని పోనీ యిప్పుడే పోదాం అనుకున్నాడు.
పల్లాకుత్తునించి యింటికి వచ్చే మార్గం చెరిగిపోయి
పక్షులు తమ గమ్యస్థానం తెలుసుకోవడం చూడవచ్చు.
మనిషికి తెలియని స్పందనాలు యేవో వుంటాయి.
అవి చెరిగిపోతే వాటికి దోష తెలియకపోవచ్చు. పక్షు
రుతువులు ప్రకారం పలనపోయే (మైగ్రేట్ లు) వీరి
వేలకొలది మైళ్ళు వాటి గమ్యస్థానానికి ఎగిరిపోతే
లేని సముద్రాలు దాటి వెడతాయి. వాటి శరీరం
కనుక్కుంటాయో యెవరికి తెలీదు. పక్షులకి వీరి
వాటి జాతినిపట్టి వుంటాయి. అభివృద్ధి చెందుతాయి.
రాలకున్నతోప తెలుసుకునే విజ్ఞానం అంత గొప్పగా
లకిలేదేమో! మనుషుల్లో పెరిగినబుజ్జిగాడిలో వూరిగా
చలేదేమో! రాత్రి దూరంగా ఎక్కడికో పోయి పక్షుల
రావటానికి పల్లాకుత్తు దాకానే దోష కనుక్కుకు
తరువాత తెలిలేదా?

పక్షుల ఆకాశంలో దేగ తిరుగుతోంది. బుజ్జిగాడు
వీరితోపాటు ఎట్లా కనిపెట్టాడో కనిపెట్టాడు. వెంటనే
వీరి వచ్చి కలుపు మీద వొణుకుతో కుంగిపోయి,
వీరివలన కూచున్నాడు. పలకరిస్తే పలకడు. ఆ దేగకి
వీరి వచ్చి సంగతి తెలిసి పోయిందేమో నన్నట్టు
అనిపి, గడ్డలనించి పరుగెత్తుతాడు. కాని ఒక్క దేగని
చూడటం భయంతో ఒణుకుతాడు.

రహస్యం ?

నెవ్వెంబరు 6

నీర్లకి రోజూ చదల్ని బుజ్జిగాడికి పెడుతోనే వుంది.
బుజ్జిగాడు అవి రాత్రులు చదలకి ఆహారంగా పెట్టి అవి
కాని వాటిని బుజ్జిగాడికి ఆహారంగా పేస్తోంది.

"ఒక్క ప్రాణికోసం ఇన్ని ప్రాణులు" అన్న కర
మ హాటలు జ్ఞాపకం ఒస్తాయి. కాని సృష్టి అంతే.
ఒక్క ప్రాణికోసం ఎన్నో ప్రాణులు. ఆ విషయం తర్కించి
చూడమోజనం లేదు.

అమాయకంగా తిండికోసం చేరే చదల్ని చూస్తే
వీరికి కనుక్కుపోతుంది! ఆ బుజ్జిగాడికోసం యింత హత్యా
చేస్తుంది! భూత దయాపరులు బుజ్జిగాణ్ణి తరిమెయ్య
బుజ్జిగాడు, చదల హత్య పాపమంటారు.

వట్టినీ, చక్కెరకి చీమలు పట్టినీ, చివరికి యిట్లా పట్టినీ చూడడం ప్రారంభించాడు. ఈసారి గీతాంజలి చేరనీ, వాటిని వేలకొలది నాశనం చెయ్యడానికీ ప్రయత్నించాడు. తలుగునీ, ఇంగ్లీషునీ కూడా విని చూచాడు. వుండదు. ఒక్కరి ప్రాణం కోసం చెయ్యడానికీ ప్రయత్నించాడు. మొదట్లో చదివిన చంపవచ్చు. పట్టుకోసం చంపకూడదు. నాన్న రాష్ట్రం నానా కాగాలేదేమో? రాత్రులు కబ్బిర్లులో పుక్కగా వుండే మచ్చాహ్లాలు వచ్చి పుస్తకం ఒక్కసారి చూడడానికీ రాత్రులు వెళ్ళిపోతున్నాడని, నివారణో బుట్టిగాడు. రాస్తున్న కలాన్ని అపాలని చూస్తూ, అది నిర్బంధంవున్నాడు. ఒకరు యెత్తికొకలో పంఖా, పకటే పొడుస్తాడు ముక్కుతో.

రాత్రి పది గంటలప్పుడు బుట్టిగాడు ముందుగా పట్టుకున్నాడు. వెళ్ళి చూస్తే చీమలు, అతని వెళ్ళిపోయినా చూడడం యికన్ని పెట్టి చెట్టుకి వేళ్ళాడకట్టాలని దేనికో చీమలు పోగవుతున్నాయి. అమ్మ చీమల్ని చూచి పడుకోబెట్టింది. ఈ చీమల్లో, పుక్కలో, వాళ్ళకోసం పట్టుకున్నాడు. అందుకని వరంతాలో తిరిగివచ్చి కబ్బిర్లులో పడుకుంటున్నాడు బుట్టిగాడు.

గీతాంజలి

నెట్టెంబరు 8

నెట్టెంబరు 8

ఇవాళ పొద్దున్నే కూరల తనిఖీకి వచ్చాడు బుట్టిగాడు. తను తెలుగు చేసిన గీతాంజలి గీతాన్ని ధోకి పోసిస్తాడు. నాన్న. అందరి Attention తీసుకుంటున్నాడనే, బుట్టిగాడు నాన్నని కొరకడానికి వచ్చాడు. "గీతాంజలికి యిదా తెలుగు?" ఏం బాగాలేదని చూపడానికి వచ్చాడో. బుట్టిగాడి సారస్వత అమ్మని అభిప్రాయాలపై గౌరవం నాన్నకి. నాన్న చూడడం వచ్చాడు. బుట్టిగాడు వెళ్ళి నాన్న తలపైన కిటికి పెట్టాడు.

బుట్టిగాడు ఈ రోజు మరి పెంకితనం చేశాడు. పకటే పట్టుకోసం చేసినట్లు లేదు. కదిలిందంటే దిగిరగా పట్టుకోసం వెళ్ళమీద కూచుని, తొంగిచూస్తో అడ్డం పెట్టించుకున్నాడు. పకపక కదిలిందంటే కాళ్ళకి పట్టుకోసం వాధగా అరుస్తాడు.

బుట్టిగాడు అమ్మ రోడువుంటే నేకాని పడుకోడు. అమ్మ బుట్టిగాడుంటే లోపలికి రమ్మని పిలుస్తాడు అమ్మ "నీ పాత గోపాల హరిహరి" అని తోలపాటు

వౌదాల. పుక్కుగా పుండని అతనికి రోజూ మేలుకుని కూచుని, అతన్ని పడుకోపెట్టడం చేసే తంతు అయింది. భోజనాల గది మూసేముందు నికి రొట్టె తినిపిస్తుంది. అతన్ని పకపక తన చేతులకుని తీసుకుపోతేనేగాని అతను తన పడక గదిలో అంతవరకూ దీపాలు వెలుగుతూనే వుండాలి. ఒకటి వీలేదు. ఎవరన్నా పరందాలో మాట్లాడుతున్నావని వచ్చి “మాట్లాడకండి” అని ఆపేస్తుంది. “మిమ్మల్ని బుద్ధితేదే?” అన్నట్లు కోప్పడుతుంది.

పకపక ఏద బక్తి

బుజ్జిగాడు ఈమధ్య అటలు ప్రారంభించాడు. యెందు తాటాకు ముక్కునితెచ్చి పకపక పాదాల మీద “నేనిస్తున్న ఈ కాన్నని తీసుకో” అన్నట్లు చూశాడు. “ఈ ఆకు నాకెందుకురా” అని పరమ సింది. మళ్ళీ ఆ అకుముక్కుని భద్రంగా ముక్కుకునితెచ్చి, తీసుకోమని అతి భక్తితో చేతి కట్టి నాడు. ఆ ఆకుని యింతెప్పరడిగినా యివ్వకు. పూరుకోడు. పొడవ వస్తాడు.

మధ్యాహ్నాలు నర్తకితో యుద్ధాలు చేస్తూ వస్తువు అని ఓకాయితం ముక్కునో దేన్నో నర్తకి చూసేట్టుగా తనతో అడుకోమని

నర్తకి, గంతుతో, నర్తకి ఆ కాయితం ముక్కుని తాకి నర్తకి బక్తిగాడు అద్దం వొస్తాడు. యుద్ధం! గంతులేస్తాడు. నర్తకి కాయితం ముక్కుని దూరంగా లాగేస్తాడు. దాచు నర్తకి. వేరని కరప వొస్తాడు. పెద్దగా నోరుతెరిచి నర్తకి బక్తిగాడు. నర్తకి పూరుకుంటే “అదేమే?” అన్నట్లు నర్తకి చూసి కవ్విస్తాడు. పకపకతో యిట్లాంటి నర్తకి అటలు ఆడడు. ఆ కాయితం ముక్కుని నాన్న నర్తకి కరపవాచ్చాడు. పకపక తాకితే భక్తితో కళ్ళు నర్తకి బక్తి కట్టేడు.

కన్నని గోరింకలు యిట్లాంటి అటలు అడతాయా? నర్తకి వాటి పిల్లలు ఒకదాంతో ఒకటి ఆడుకుంటాయా? నర్తకి నర్తకి సహాయించుకునే దేవుళ్ళాటతో వ్యవధి నర్తకి? మనుషులతో - ముఖ్యం ప్రేమించే మనుషులతో నర్తకి మనుషుల అటలు యిట్లాంటివి చూసి అలవాటువు నర్తకి? కాని యెవరూ అతనితోకాని యింతెవరితోకాని నర్తకి అటలు ఆడలేదే, అతను ఆడిందాకా?

నర్తకి నన్నగా వుంటున్నాడు బుజ్జిగాడు, బలవ నర్తకి నర్తకి వున్నాడు అహారం లేకనా? చెట్లపైన యెండలో నర్తకి నర్తకి లేకనా? కాని సంతోషంగా వున్నాడు. చిక్కి నర్తకి నర్తకి అతనికి రోజూ ఓ బొట్టు Shark liver oil

హిందీ బాషా ద్వేషా?

బుజ్జిగాడు పంచపాత్రలోంచి తప్ప నీళ్లు గిన్నెలతోపడితే అటునించి వెళ్ళిపోతాడు. ఇంకా కోసం ఓ యెర్రని Plastic టంబురు తీసుకొస్తే చాలా కొట్టాడు. తనని అవమానం చేసినట్టు! వాళ్ళు కాలోనే తనూ తాగాలి.

మధ్యాన్నం పో Chinese Literature చదువుతోంది. అది Communistic propaganda బుజ్జిగాడు మూములు ప్రకారం యెగిరిపోయి, బిక్కూచుని పోని బిగ్గిరిగా చదవమని అడిగాడు. పోయినది, యింక చదవద్దని కోపంతో అరిచాడు. పోయిన ఆ పుస్తకాన్ని ముక్కుతో పొడిచాడు. ఓ కేజీ చింపడానికి సిద్ధమైనాడు. పో నవ్వి, ఆ పుస్తకాన్ని పెట్టి కబీరు గీతాల్ని ఇంగ్లీషుని పూగూడు కామిని వినిపించింది. దానికి అతను యిష్టపడక అరిచాడు. లోని కవీర్ గీతాలలో కవిత్వం తక్కువ. ఆ బుజ్జిగాడికి నచ్చలేదా? షేక్స్పియర్ చదివేవాడన్నాడు. Reader's Digest చదివినా యిష్టంలేదు. Literature యిష్టంలేదు, ఎందువల్ల? వాటిలో Propaganda లేదు. కథలూ, వ్యాసాలే. అవి ఏమి విరోధమైనాయి? ఆ పట్టు రూపంలో ఏదోగొప్పది. అత్యునివనిస్తోందా? ఆ భాషా, దాంట్లో అన్నం వుండే Propaganda అతనికి తెలికాదు!

గొప్ప భాషా జ్ఞానం, పొందిత్యం అతని జ్ఞానంలో ఉన్నావా? లేక ఆ భాష స్పందనాలు అతనికి భావమే? అట్లానే హిందీని భరించలేదు. ఆ భాష అర్థమవదా, లేక ఏ జన్మలోనో హిందీ భాషా ద్వేషా? హిందీ మనిషిలో ద్వేషించాడా? ఆ మూలంగా భాషని ద్వేషించి, ఆ ద్వేషాన్ని ఈ జన్మకి తెచ్చుకున్నా? ఆ అసంగీకారం Accident అనుకుంటే హిందీలో ద్వేషం, ఎప్పుడు చదవని అతను తిరగపడతాడు.

మనిషికి తప్ప పశు పక్ష్యాదులకి తెలివితేదనీ, అది చేసినా అది Instinct అనీ మానసిక శాస్త్రజ్ఞులు అంటారు. ఎన్ని అద్భుతాలు చూసినా వాటిని గమనించు కను ధియరీయ మార్పుకొనలసి వస్తుందనిగావును. అట్లే కావు వాటిని తమ ధియరీలతో సరిపెచ్చలేరు. అట్లే అపుల్స్ చూస్తున్నారు, ఈ ఇంట్లోవారు. వాటిలో ఏదో! ఈ బుజ్జిగాడిలో మనుషులకు లేని ఎన్ని స్వేచ్ఛలు ఉంటున్నాయో! సంగీతంలో సారస్వతంలో! ఇవన్నీ మనమీద! పీటే తెలివి మానవుడి తెలివరకం కాదు గనక అది స్వేచ్ఛం కాదు గనుక. మానవుడి తెలివి (Develop) అని అంటున్నట్లు అన్ని ముఖాలూ Develop కాలేదు గనక, అది తెలివి చాలా స్వల్పమని నిర్ణయించారు.

అలాడిగా వస్తున్న అలవాట్లని ఈ పశువులూ పిట్టలూ అర్థమని అభివృద్ధి చెందలేదు. కనక "ఇన్ స్టింక్ట్" గాని

“ఇంటెలిజెన్స్” లేదని శాస్త్రజ్ఞుల వాదన. వెయ్యి ఏళ్ల కాల కిందట ఎట్లా గూళ్ళు కట్టుకుంటున్నాయో ఈనాడూ అట్లానే కట్టుకుంటున్నాయి. గూళ్ళు కట్టేటట్లు అవి అట్లాగే తంటాలు పడతాయిగాని, తెలిగి మాడ్చుకోవు. ఈ నాటికి ఆ గింజల్నే తింటున్నామని మనోషికి మల్లే అవి నాజూకు కాలేదు. అవి చిట్టచివరి వాననీ భరించగలవు. వాటికి యిల్లు అనీ, ఆస్తి అనీ పన్నులనీ ఈ గోడప లేమీ లేవు. పిల్లలు పెద్దవాని గూటిని వదిలేసి ఎగిరిపోతాయి. “ఇది మనది, ఇది నీసుకోకూడదు” అనే యేడుపు లేదు. ఈ గడ్డినానా వాటి అవసరాలకి. వాటి జాతి సాంఘికీకరణం అయ్యిపోయింది. నశిస్తేనేం? నీ జాతిని చిరకాలం సామ్రాజ్య సువ్యయేమిటి సాధిస్తున్నావు? నానా రకాల తిక్కల దండ్లో నీ అభివృద్ధి నిన్ను రోగాలలోకి దింపింది. తన్న అధికుడవా నువ్వు. మానవుడా? ఎన్నికలూ, ఈర్ష్యలు! పిచిక కోపం ఉణం వుంటుంది. దాని ఉణం, చచ్చే రోజున చస్తుంది ఓ మూల. నీ గతి ఏమి నువ్వు బావురుమని యేడ్చేవే? ఈ జాతులు, మతాలు, Race cultures Nations Economic barriers అన్నవి నువ్వు దినదినమూ చస్తున్న చావు. నీకు ఏ మాత్రం మనిషిపించని దుర్గతిలో పడి, నీ ఆత్మని చంపే నీ నానా చూచుకుని గర్వపడుతున్నావా?

నాస్తారు పుస్తకాల్లో. ఈ పర్వతాలు పుత్ర నిరుపకం. ఈ నదివల్ల ఏ ప్రయోజనంలేదు. అంటే కలపా, పానీ, కన్నా లేపన్నమాట. పక్షులకి, చేపలకి, మృగాలకి, మొదల మొదల పుపయోగమో! గడ్డి, చెట్లూ, చాపలూ, మొదల మొదల సంతోషిస్తాయో! మానవుడికి పుపయోగం లేదా? ఈ పర్వతమూ, ఈ నదీ అంటే, ఇంతే పుపయోగం లేకపోయింది. నీ పొట్టుకి, నీ సుఖానికి ఉపయోగం లేకపోయింది అవసరమనుకునే నీ దృష్టి యింత స్వార్థమూ, ముఠాపాపమూ. తిండికి యెంత తిరిగి పక్షి కొమ్మమీద కూచుని పాడుతుంది. చల్ల ని గాలి ఈకల్ని రేపి పుట్టానికి కావలించుకుంటే ‘హా’ అని ముక్కు తెరుస్తూ తనను మరచి ప్రేమిస్తుంది. రెక్కలు విడిచింది. అప్పుడే ముందువేపు For sheer delight ఎగురుతుంది.

రెడారేస్తే, ఎట్లా సంపాదిస్తాం ఎట్లా యితరులకి ఇస్తాం? నానే దాచుకుందాం. భూమిలో ఎక్కడ ఏముంది? నీకు, నీకు, ఎందరినీ ఎట్లా పుపయోగంలోకి తెచ్చుకుందాం? ఎట్లా కట్టుకుందాం మార్చుకుందాం. ఏ పిట్టల్ని కట్టుకుందాం, ఏ చేపని తిందాం. Arctic circle లో, సహారా లో, కాంగో అడవుల్లో చంద్రుడిలో, బుధుడిలో ఏం చేస్తావున్నామో దోచుకుందామనే దృష్టితో తప్ప మరేమీ కూచుని తెరిపగా, ఏ తగాదా లేకుండా అనుభ

వించే శక్తిపోయిందే! పక్షులకన్న పూర్వంగా
చెందావా? వాటిది అలవాటా? నీది తెలివా?

కాల్చార

ఎంతెంతో చూరాలు ఎగిరిపోతున్నాడు
రొట్టె తిని, అమ్మ ఆదుర్దా పడుతోంది ఎట్లాగోనా
వెళ్ళనీకండా చెయ్యాలని.

ఇదివరకంతా అడిగి విభూది వేయించుకుని
వాళ్ళతోపాటు. ఇప్పుడు బరిణిలోంచి ముక్కుపైకి
కుని తినాలని చూస్తున్నాడు. అభ్యంతరం పెట్టితే
అటు సాగదని తెలుసుకుని, అడిగి వేయించుకుని
పూర్వం మల్లనే.

ఎక్కడో నూనె గిన్నెలో దిగాడో, పోయి
పడ్డాడో, ఒళ్ళంతా జిడ్డు. జిడ్డు. ఆ ఈతెత్తి ఎట్లా
ఎట్లా స్నానం? నబ్బుతో వీలవుతుందా? ఈ ముఖం
శికాయలూ అతని చర్మానికి ఈరెలకి హనిచేస్తాయని
మైన Shampoo కొనాలన్నాడు కురంగేశ్వర్.

కానుక

సెప్టెంబరు 12

సాయింత్రాలు నాన్నావాళ్ళు షికారు వెళ్ళిం తరవాత
కానుకపైన కూచుంటుంది. కొన్నాళ్ళమట్టి బుట్టిగాడు
కానుకపైకి వెళ్ళి ఎలక్ట్రిక్ తీగపైన కూచుంటాడు.
అతని తమాషాకి అతన్ని పూపింది పకపక, ఆ రోజునించి
అతని తనని పుయ్యాల లూపాలి. సాయింత్రమంతా
అతని పూపించుకుని వెళ్ళి దాదామీద కొమ్మలు
మీదనుంచి తీరేషంమీదికి ఎగిరి ఓఆకుకొసి పకపకకి కాన్కగా
జిక్కు. ఎంత బాలి వేస్తుందో! “నాకేముంది నీకు యిచ్చు
కోనీకి యంతరన్న!” అన్నట్టుంటుంది. పకపక తానో
అతనికి అతనికిస్తే, దానిని పందిరి చూరులో ఓ మూల
జిక్కురాడు. విలువైనది దాచుకోదానికి అతనికి యినప
కానుక లేవు.

ఇవాళ రాత్రి పదిగంటలకి బుట్టిగాడు కబ్బిర్లులో కొట్టు
కున్నాడు. చూస్తే మళ్ళీ చీమలు కబ్బిర్లులో. పాపం
అప్పు గిడ్డి, కబ్బిర్లు దులిపి, అతన్ని పడుకోపెట్టింది. ప్రతి
గ్రామీణునికీ విసురుతో, జోలపాడుతో పడుకోపెడుతోంది.

తాండ్ర పాపారాయుడు

నెహ్రూ

బుజ్జిగాడికి చాలా పొగరెక్కుతోంది. మహానాథుని ప్రతిరోజు, నర్తకితో కాయితం ముక్కలకోసం అటు అటున్న వాడల్లా యిప్పుడు Right royal యుద్ధాలు ప్రవహించాడు. ఉత్తరాల దగ్గర అంతే! అతనికి ఇప్పుడు ఉత్తరాలు చదవ వలసిందే. ఇంకే వుత్తరాలు చదవ వీలేదు. ప్రతిదానికి పుగ్రుదాతున్నాడు. పెద్దగా పెద్దగా తెలివి గుడ్లు పెద్దవిచేసి, బాసురుడిమల్లె మీదికి దూకుతూ మరీ కోపం యెక్కువై పరపప్పు తొక్కుతాడు. "చాచా! ఈ తాండ్ర పాపారాయణ్ణి చూడండి" అని నెహ్రూ అన్నట్టుగా వున్నాడు. అతనికి వాళ్ళు యెదురు పోవడంవల్ల, తాను చాలా శక్తిపంతుణ్ణి, అతని కోపం వాస్తవే వాళ్ళకి భయమని అనుకుంటున్నాడు. తన ప్రాంతంమీద తేలిక, అతనికి తాండ్ర యిష్టం. వజీర్ ముహమ్మద్ తింటున్నాడు. అందుకని అతనికి తాండ్ర పాపారాయణ్ణి పేరు పెట్టాడు నాన్న. అద్దం దగ్గర పిచ్చి భావనల పరంపరాలో అవి కట్టుకుంటున్న గూటికొకటి పరకలు యేరుకుంటున్నాయి. బుజ్జిగాడు చూడవలసివచ్చింది. గబగబ వెళ్ళి "ఎవరిదనుకుంటున్నాడు ఈ గొప్ప తాత సొమ్మా" అంటున్నట్టుగా వాటిమీదికి దూకుతూ మొహంమీదికి కాలు విసిరాడు. వుత్తరాడినీ, చాచానాడు వీడు.

నెహ్రూ అన్నట్టుగా వున్నాడు. సోమవారాలూ ముక్తివారాలూ ఉండాలి సన్నాయి వింటాడు. బుజ్జిగాడికి సన్నాయి అప్పుడు అక్కడక్కడ కలిసి పాడతాడు. కాని ఆషా పాట అప్పుడేరాదు సన్నాయి.

జనమంతా యిష్టా యిష్టాలెట్లా యేర్పడతాయో, నిర్దానిగా యెవరూ నిర్ణయించలేరు. మానసిక శాస్త్రం చిన్న పిల్లల ఆవృత్తులుంటుంది. కొంచెంగా Hereditary disposition అంటుంది. జన్మలలో సమ్మేవాళ్ళు జన్మాంతర వాసనలుంటున్నాయి. ఈ పిట్టలకి అట్లాంటివి ఈ జన్మవో, పోయిన జన్మవో అలవాట్లు వుంటాయా? ఆషా పాటలకి, ముచ్చట నాటకాలకి, బుజ్జిగాడికి సంబంధం—ఇష్టాలు మార్చుకోవడం వుంటాయి. పూర్వ జన్మల్లో యితను పాడి—అనడం తప్ప యింకేం కనపడదు.

అట్లా జన్మం సంగతి, యెత్తుకోకపోతే పక్షికి షేక్స్పియరు, థంగ్స్ షుభాష అందులో పూర్వపు భాష యెట్లా అర్థమవుతుంది? లేక ఆ భాషలోని Musical vibrations ఇతని మనస్సునా? ఆ విలువలు ఆ భాషలోనే వుంటే తక్కిన భాషలు, మృగాలూ, పిల్లలూ ఈ విధంగా షేక్స్పియరుకి విషయం అవుతారా? ఈ బుజ్జిగాడిలో ఈ శక్తి యెట్లా కనిపిస్తోంది? కాకులూ, పిచ్చికలూ, పిట్టలుకోతులు, నెమళ్ళు. ఈ, అందీ చుట్టూ వుండనే వుంటాయి. గోరింకలూ వాలతాయి. షేక్స్పియరు పిట్టలు Visit చేస్తాయి. కాని ఒక్కటి ఈ ఆసక్తి ఉండదు!

బుజ్జిగాడు

ఇవాళ సాయంత్రం బుజ్జిగాడు చెబితోంది. రాత్రేదు. సాయంత్రాకాశం అతన్ని ఆకర్షించి రిమింగ్ దని అమ్మ సూర్యాస్తమయాన్ని కోప్పడుతోంది. బుజ్జిగాడు మూటలు వింటే బుజ్జిగాడు చెట్టుమీద కూచుని పక్కచూసి, ఆ రంగులకి ఆ మెరుపులకి, మంటలకి, వెలుగులకి ఆగలేక ఏ గమ్యస్థానమూ లేకండా అSun-setలో ముగిసిపోయిందనే Superb picture వస్తుంది.

పాఠ ప్రయోగం

పొద్దున్నే తిరిగి వచ్చేవాడు. Shark-liver తింటున్నాడు. ఇతనికి కబ్బిర్లులో రాత్రులు వున్నాయి. అందుకని వెడుతున్నాడు అనుకున్నాడు. ఇంజనీరం చేస్తానని శపథం చేసిన బసవరాజుగారు చూసారంభయత్నాలతోనే వున్నారు. రాత్రులు నక్షత్రాలతో బుట్టువెన పుయ్యాల లూగుతో నిద్రపోయే అనుభవాన్ని సాధించుకుని వస్తున్నాడంటే అతని ప్రేమబలం. ఆ ప్రేమబలంతో త్యాగాల్ని సునాయాసంగా అనాలోచితంగా చేయబోయిందో అర్థమవుతుంది. ఈ పిట్టల్ని శాస్త్రజ్ఞులు వుత్తరinstinct ని, తెలివితేలికని పేర్లు పెట్టి తుడిచేస్తారు. పిట్ట చెట్టుపై దాగిపోగలిగి కూడా ఆ చెట్టుని వదలి, స్వచ్ఛందంగా

వచ్చేవాడు. ఏమల్లో శాస్త్ర గణనదానికి రూపం ఇచ్చిందా? దాంటో ఆలోచన లేదా? శాస్త్రజ్ఞుడా అని ప్రేమకి అమాత్రం త్యాగం చేశావా? అట్లా ప్రేమకానపుటి ప్రతిపని instinct. ఏమాత్రం బుద్ధితో, తేలికతో, చేస్తున్నారు పనులు? చేస్తున్నట్టే కనబడుతున్నాయి! మీరు కావ్యాలనిండా పొగిడే మాతృకాని instinct కాక యింకేమిటి?

పక్షిల్ని, పశువుల్ని కూడా తమ మనసుల్లో గౌరవించాలి. పనులకి ప్రేమలకి ఓ గౌరవం యియ్యడం అవసరం. అతని బెన్నత్యాన్నిపురుగులని పురుగుల్ని, పక్షిలూ హీన స్థితికి లాగారు. అట్లా ప్రజలని అణచి, కొందరు బుద్ధిమంతులు వాళ్ళని యుద్ధానికి జూమారు. పక్షి రాము పరిపాలిస్తున్నారు. అనవసరంగా ఓ పక్షి అణచుకుని కక్షపట్టి యింకో ప్రాణిని చంపుతుందా? అణచిపెట్టుకుని, ఇతరులకి లేకండాచేసి, నేను తెలివిగా వున్నా అదృష్టం! ఎవరెట్లాపోతే నాకేం? అంటుందా?

పాప ప్రయోగం

పొద్దున్నప్పుడు రోజూ షా ధ్యానంలో కూచున్నప్పుడు కాదామీద పాతదగ్గరికి వస్తాడు. ఇతనికి ఓ ప్రయోగం

పాటలు దొరికినట్లుంది. ఇతను దాదాపైకి రావడంతో కూడ ఆ సమయానికి వచ్చి పక్కనున్న చెట్టుకి పాటలు ప్రారంభిస్తుంది. ఇతను ఆ పాట మిగిలిన దగ్గరికి యెగిరిపోతాడు. ఇద్దరూ కలిసి కొమ్మనించే చెట్టునించి చెట్టుకి యెగురుతారు. ఆ ఎగరడమూ, అరపులూ, పాటలూ చూస్తే it is all unalloyed glorious joy లోపల్నుంచి వచ్చే సంతోషం. ఆకుకప్పు ఎండ చారల్లో చల్లని గాలిలో ఆ పూవు, ఆ పిల్ల, నేనీహం, ఆ అమాయకత్వం చూస్తోంటే అట్లాంటికోసం ప్రాణం వీకేస్తుంది. తెలిసేవి, తెలియక మనసు బరువెక్కించేవి ఎన్ని భారాల్ని నేర్చుకున్నావో మనసు తాను ఘనుణ్ణుని ఈ ప్రాణుల్ని నీచంగా చూస్తామని నిమిషమూ నమస్కరించక!

చిన్నపిల్లలు పల్లెటూళ్ళలో అట్లా ఆడతారు. యెక్కడ సంతోషపడిపోతారో అని, వాళ్ళు పురోభివృద్ధి education అంతశ్శక్తుల్ని లైటికి లాగడం బాన్సత్వం. భావిపౌరులూ, ఇట్లాంటి మురికి కేరళుల త్రంగా వుచ్చరిస్తో పిల్లల ఆనందాన్ని బడి పీకేముఖం బలి యిస్తారు. నీతి, పంశం, డబ్బు, మర్యాద అంటే మనల్లో ప్రేమని చంపేవారు.

డై లీ రో టీ న్

భోజనవేళకి ఆమెని యెట్లాగో వొదిలించుకుని

చేసి, వాళ్ళ భోజనాలకి తన అల్లరులతో పుట్ట పుత్రాలు వింటాడు. ఇంతసేపూ భోజనాల గదికి వెళ్ళిపోతూ చింతచెట్టు పైని కూచుని పాడుతోనే ఉంటాడని ప్రేయసాలు పూర్వం మానవుల్లో కూడా ఉంటుంటే ప్రేమ యిట్లానే జరిగేది గావును! ఆక్కర్నీ లైటిలో, వేదాల్లో, పురాణాలలో యిటువంటి ప్రేమ లొంగిచూస్తో వుంటుంది. Old testament లో Ruth లో సేర్ కోసం జాకబ్, సాలమన్ ప్రణయగీతం, న్యూ కోసం పురూరపుడు, లైలా కోసం మజ్నూ, నికొలైటో కోసం కమని కోసం దేవయాని ఇట్లా యెన్నో ప్రేమలూ చూడకండా ఈ పక్షులవలె ఆటలూ, ప్రేమలూ. ప్రేమేమిటమిగ్గుం కాగలరు ఈనాడు! అట్లా ఐనారని నీకళ్ళు మొంత బూతు !

భోజనం కాగానే ఇతనూ ఎగిరి ఆమెతో రోడ్డు పక్కమీదచెట్టు మీద కూచుంటాడు. ఇద్దరూ మధ్యాహ్నం పాటలు ఆ ఆకు నీడల్లో, ఆకుపచ్చ ముందిరాల్లో, పూలమేళామతో కునికిపాట్లుపడే గంటలన్నీ (దుమ్మెత్తి పోకే జన్మ కథాల్ని లక్ష్యం చేయక) పూగుతూ, ప్రేమతో పాడుకుంటారు. ఆ పాటలే వేరు. ఆ భాషలే వేరు ఒక్కటేమో కిక్కి దగ్గర కూచుని కలలు కనే పకపక దగ్గరికి గొర్రెపై రింటాడు మజ్జిగాడు. కాని ఆమె. ఆమె ఇతని గుండె జాట్టుని వొదిలింది. తిండి చూసింది. ఇతను వెళ్ళిపోయాడా. Good Bye చెప్పిందాకా అట్లా కూచునే సూర్యుడి. ఇద్దరూ Duets పాడతారు. కబుర్లు చెప్పకుంటారు.

బుజ్జిగాడు మనుషులతో పకపకతో మాట్లాడే దానిని చిన్నపిల్లవాడి భాష. అమెతో మాట్లాడే భాషదేవుని అతను ప్రాధ ప్రయుడు.

ఇంతెంత కాలం నిలుస్తాడు. ప్రేమని మిమ్మల ప్రవేశించింది అతని హృదయంలోకి! ఈ ప్రేమ సహజమైనది అతని హృదయంలోకి! ఈ ప్రేమ రసంతో నింపేది. కాని పకపకపైన ఎంత బలమైన ప్రేమ. పకపక తనపడుతో వుండాలనే వాళ్ళిద్దరూ మిమ్మల చింతచెట్టు పైన కూచోడం.

అట్లా కూచుంటారు వాళ్ళిద్దరూ చాలాసేపు. వెళ్ళాలని అమెతో చెప్పి శలవు తీసుకుని ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోస్తాడో ఏమో. తన దేవకన్యని ఏడుస్తూ నాట్యసభకి వెళ్ళమని వొదిలే మానస ప్రభువులెందులి గావును. అమె బుజ్జిగాణ్ణి కిటికీలోంచి ఇంట్లోకి పక్కని బలిమూలదా? అదేం ప్రేమ ఆ మనుషుల ప్రేమ ఎక్కిరించదా?

అమె దగ్గర శలవు తీసుకుని వచ్చి పకపక వాలతాడు. ఇంతసేపు తాను వెళ్ళినందుకు పంజరం నట్టు ఎన్నో అటలాడుతాడు. గోములు చేస్తాడు. పాదపాదతాడు. ఒకటే కబుర్లు చెబుతాడు. అటలుకలే అవన్నీ తన ప్రియురాలి సంగతులేమో! తన ప్రేమలీలలా, అమె పైన కవిత్వాలేమో.

వాళ్ళ మధ్యాన్నం పకపక సినిమాకి వెళ్ళింది. భోజనం తీసి, షా చదువుకుంటున్నారు. ఇంట్లో చూడే. ప్రియురాలి, వొదిలి, కిటికీలోంచి బుజ్జిగాడు వచ్చి, అటలా వెతుకుతున్నాడు. "ఏం కావాలి! కావాలి?" అని అడిగింది షా. ప్రెడ్ అనేమాట విన గత రోజున స్తలానికి దూకాడు. ప్రెడ్ పెడితే తిన్నాడు. పక్కన పేపు నడిచాడు. నీళ్ళు పడితే తాగాడు. పక్కన సాయంత్రం దాకా ఏవేవో కబుర్లు చెప్పతాడు. సాయంత్రం పకపకని దాదాపైకి వెళ్ళి వెళ్ళి అటలాడతాడు.

సెప్టెంబరు 17

బుజ్జిగాడి పంజరం తయారైంది, రాత్రులు అతనికి వెళ్ళిపోయింది గనక అతన్ని ఈ పంజరంలో పెట్టి వదిలి వదిలివాలని ఆలోచించారు. కాదు చెట్టుకి తగిలి పడినా సుఖంగా వుంటుందని ఒకరు. కాదు చెట్టుచీకట్లో చూడమని ఒకరు. లేక పాములు పంజరంలో చూరతాయని ఒకరు. చెట్టుకిందగాని సరైన గాలిరావని, నక్షత్రాలు కనరావని చెప్పే కట్టాలన్నారు. వీల్లేదని అమ్మ. చెట్టుకి కట్టాలని చెప్పే కట్టాలన్నారు. రోజూ చెట్లు కొమ్మలు పువ్వులున్నవి అని ఒకరు చూట్టూ కట్టాలని, పంజరం కప్పుకి ఆకాశం చూడమని ఒకరు వెయ్యాలని నక్షత్రాలు కూడా చిత్రం

చాలని. చంద్రుడి బాగు తనకు రేకో, ఏదో అని
దినదినమూ చంద్రవృద్ధి జ్వాలలు చూపాలి, అది
అకాశంలో ప్రతి తేస్తున్నట్లు మెకానిజం చేత అని తే
లని ఇట్లా పేలిపోయినాయి సలహాలు వివరీతంగా!

చీమపై దాడి

పొద్దున మామూలుగా ధ్యానంలో పొద్దు
పైన పాతలో తక్కిన ఇద్దరూ మాచుని పున్నాడ
వొచ్చి ఓ చీమని చూసి వేటాడుతున్నాడు. ఆ చీమని
శరణుజొచ్చి బుంగీకింద దూరింది. తరుములో నాన్న
బుజ్జిగాడు. నాన్న చీమ రక్షణికి చేతిని అడ్డు
కోపం వొచ్చి నాన్నని పొడిచాడు బుజ్జిగాడు. ఆ కోపం
వెళ్ళి ఆ పక్కన పడుకుని నిద్రపోతున్న లక్ష్మిని
పొడిచాడు. ఉలిక్కిపడి లేచి దాచతో అడ్డు
నాడు లక్ష్మి.

“నిన్ను గద్దలనించి, కామలనించి కాపాడకా
లక్ష్మిని అన్యాయంగా పొడిచావు. నిగ్గులేవా? ముగ్గు
చూసి ఊరుకున్నాడు కానీ, లేచిపోతే చాచి పట్ట
నువ్వెంత?” అని కోప్పడ్డవి పో. చిత్రం లక్ష్మి ముగ్గు
బుజ్జిగాడ్చి పట్టుకోదానికన్నా చూడలేదు. ముగ్గు
పడ్డారు, అంతే.

ప్రతిపక్ష సభ్యులు

సెప్టెంబరు 19

పరిపక్వత అందరికి మామూలుగా వాటిల్లేంది.
 పరిపక్వత వేళ, పరపర జనిమీద వుండినదా అని
 పరిపక్వత దియ్యూరి దగ్గరికి. పరపర లేదుగా

కన్నకమ్మడు ఆ ప్రియురాలిని తనతో ఆ ఇంట్లోకి
వెళ్ళి బుద్ధిగాడు పిలుస్తున్నట్టు కనపడుతుంది. "వాళ్ళు
మీకున్న వాళ్ళు మంచివాళ్ళు. నువ్వు వాస్తే నికు
మరదలు."

“వే ఏమిటి?” అంటుంది ఆమె. “బ్రెడ్డా!” అది
చాలా బావుంటుంది. తెల్లటిది ఇంకోటి వుండి. నీళ్ళు
చాన్ని పాలు అంటారు. దాంతో బ్రెడ్డుని వానేసి
రా!”

“నాకు బెడ్డూ వొద్దు ఏమీ వొద్దు. నువ్వు లక్ష
కోట్ల మనసుల్ని కమ్మను. నాకు భయం,”

మహాదేవులకుంటారు గావును వాళ్ళు.

అప్పుడప్పుడు ముజ్జిగాది ప్రాయురాలు చెట్టుమీద నించి
నాకేగమీద వాలుతుంది. ఇంకోతి వాచ్చేస్తుండేమో
అనుంది.

అప్పుడు నిరంజనాని చుట్టూ తరవాత బుజం మీద
నా పళ్ళు బాటెరి ఇంతసేపు ఎక్కడికి వెళ్ళా"వని
నోచేసాడు. అను వెళ్ళవచ్చు. పకపక ఇంటోనే
ఇకాల తను బొచ్చేప్పటికి హాడరుగా.

భాష నేర్చుకున్నానని, భాషపల్ల తనకి అర్థమైపోయింది అతనికోసం. ఆ ప్రియురాలు బలమూ మనోవికాలత్వము హెచ్చాయని మానవుల మూటలు తమ భావాల్ని దాచుకుని ఇతర్లని హెచ్చరించుటకు దానికి ఎక్కువ అనుకూల పడుతున్నాయి.

పక్షులు మాట్లాడుకోలేవేమో! ఆ స్వరాల్ని విన్నా పోనినీ, ప్రేమని, దుఃఖాన్ని, కోపాన్ని భాషానికంటే ముందుగానే విన్నా. ఆ ప్రియురాలిని తిడుతో. ఏమిటో పక్షుల అత విధవలేని ప్రేమ అమ్మకి. ఆ బుజ్జిగాడు పక్షులకంటే పట్టా, ఆ రెండో పిట్ట తన కోడలూ, తన కొడుకంటే పేరు చేసి తీసుకుపోయినటూ మాట్లాడుతుంది. పక్షులను వొచ్చేప్పటికి అప్రయత్నంగా వస్తుంది. పక్షుల అవ్వకు ఈ కోడలి మీద ఈర్ష్య ఎవరిమీదో వానరి అంటుంది. అందుకనే ఎంతో మంచి కోడల్ని ఐనా అతనితోనుకుంటోనే వుంటుంది. పిట్టని అంటారు గాని పక్షుల మాత్రం ఏ మాత్రం తెలివి చూపుతాడు? ఆ అడవిపిట్ట పక్షుల కోపమేమిటి అమ్మకి. ఇంతా అమ్మగోలే కాని బుజ్జి అమ్మపైన ఏ శ్రద్ధా చూపడు. చాలమంది కొడుకులూ పక్షులూ అంతేగా!

సెప్టెంబరు 16

సాయింత్రం వెళ్ళి బుజ్జిగాడు తిరిగి రాతేడు. గాలి, మబ్బు, వాన చినుకులు. అమ్మగోల. ఏమైందో చినుకులకి తడుస్తాడో, గాలికి చెట్టునించి కిక్కిరిస్తాడోనని. రాత్రి చాలసేపు తైట్లు వేయించి పక్షుల తిరిగి వస్తారేమోనని. వాళ్ళు భజన చేస్తోంటే, పక్షుల మీద పడుకుని వరండాలోంచి వుండుండి కేకలు వేస్తానాయనా! ఈ చీకట్లో భయం వెయ్యటం లేదు. చినుకులురా. లోపలికి రా రా. నాయనా! అంతో, పక్షులూ వస్తాయి.

సెప్టెంబరు 16

పెళ్ళాకే అతను తిరిగి రాతేడు. అమ్మకి ఏం తోచదు. బుజ్జిగా! నాయనా, బుజ్జిగా!" అంతో అడవుల వెంట పక్షులూ వస్తాయి. ఏ పసిలేదు. నాన్న వాళ్ళు నవ్వు

తున్నారు. కాని ఎంత విషాదమో ఆ పిట్ట కోసం అక్కడంతో వెతికి, వెతికి, పిలిచి, పిలిచి, అరిసి ఇట్లు చేసి అక్కడితో వివేకం స్ఫురించింది. అతన్ని ప్రేమ ఎట్లాగూ వుండనీడు ఇక్కడ. ఎన్నాళ్ళు మనుషులై నిలుస్తుంది పిట్టకి? ద్వారలో ఎట్లాగో వెళ్ళిపోయేవాడే వైన మనసు పెట్టుకుని ఏం లాభం? అనుకుని మరల కోవాలని "మమకారాలు, వెధవ మమకారాలు" అని తాను బోధ చేసుకుంటోంది.

వైన పాకలో పా ధ్యానంలో వుండగా అప్పుడు వుండనగా దాబాపైన వాలాడు. సూదిగా కిందికి లోంచి Parachute లో వూడి పడ్డట్టు. అతని వెంట పురాలూ కూడా వచ్చింది. ఆమె ప్రాబల్యం పెచ్చు బుజ్జిగాడి హృదయం వైన. ఒకటే ఆశ అతని కు నీలవాలంటే ఆ ప్రియురాలు వాళ్ళకి మచ్చిక వాడు వొప్పకుంటుందా ఆమె! ఏమో! ఎప్పుడో ఇట్లా లోంచి గదిలో వాలవచ్చు.

భోజనాల దగ్గరికి వచ్చాడు మామూలుగా, అంతరం ప్రియురాలితో కలిసి ఒక చెట్టు మీద కూర్చుంటూ డ్యూయెట్టు పాడాడు. మధ్యాహ్నం వొక్కడూ వచ్చిన దగ్గర చూచుని, చదువుకోసీకుండా గోలచేతాడు రోజంతా పుస్తకం పీకుతాడు. పుస్తకం చింపెయ్యాలని

పుస్తకం అతనికి రొద్ద పెట్టుబోయింది. అతను నోరు విప్పి సరికదా, అమ్మని శరవ వొచ్చాడు. అమ్మ కోప్పడుతో వెళ్ళిపోయింది. పకపక వెళ్ళి పెడితే అమ్మ మరల పకపక తనని వుపేక్ష చేసిందని కోపమో, కోపం Serve చేస్తోందని చూద్దో! పకపక యింట్లో లేనట్లు గోలచేసి అమ్మని పిలిచి తిండి పెట్టించుకుంటాడు.

రాకెట్టికి పని వుండి Meat shelf తెరవడానికి వెళ్తే, తెరవసీకండా అడ్డం వెళ్ళి పొడవడానికి వచ్చాడు, అమ్మ తనకి రొద్ద పెడదామని వచ్చిందనుకున్నాడో అమ్మ అమ్మనేపు వుండి అమ్మ కబ్బర్లుమీది Flask తీసుకో రాకెట్టి, అతను అమ్మకేసి దూకి అడ్డంగా వెళ్ళి పొడి పుట్టుకోసీలేదు. ఇవాళ అతనికి అమ్మ యేమన్నా గోల కెక్కిందా ?

"వుండరా నీ పని చెపుతాను" అంది అమ్మ చెదిరింది. "కే, కే" అన్నాడు. "నేను మాత్రం నీ పని చెప్పేటా" అన్నట్టు ధ్వనించింది.

బుజ్జిగాడికి పంజరం తయారయింది. రేపటినించి అమ్మ ఆ పంజరంలో పెడదామనుకుంటున్నారు.

కౌబుపిట్టలు

నెహెరువు ఆలోచిస్తో చాలాసేపు. మరి ఆ సిన్ పాత
కౌబుపిట్టలని రేపిందో ఏమో!

ఇవాళ పొద్దున్నే బోయవాళ్ళు కొన్ని పిట్టలను
తినే వాళ్ళకి అమ్ముదామని పూళ్ళాకి తీసుకు వచ్చాడు.
వాళ్ళనించి నర్తకి రెండు కాజు పిట్టలని కొంది. బుట్టిగాడు
పుద్దేశించిన పంజరంలో వాటిని పెట్టింది. బుట్టిగాడు
పంక చూడనన్నా లేదు. కాని తన పంజరం అంతా
కిచ్చారని గమనించాడా?

పాత జిన్నల స్మృతులు

నెహెరువు

ఇవాళ షా Merchant of Venice లో final
చదువుతోంది. బిగ్గిరగా నాన్నకి, నర్తకికి. అక్కడ
బుట్టిగాడు వింటో కూచున్నాడు చాలా శ్రద్ధగా. అక్కడ
ముక్క యెక్కడ తప్పిపోతుందో అన్నట్టు రోజు పాటు
కాని యివాళ అతనిలో ప్రత్యేకమైన శ్రద్ధ తనవదు.
వింటో మధ్యమధ్య క్లక్, క్లక్ అంటున్నాడు. షా ముఖం
అవి చదివినప్పుడు ప్రతి రోజుమల్లె తానూ ఆరంభించే
పూపిరి బిగపట్టి వింటున్నాడేమో ననిపించింది. షా ముఖం
వెళ్ళిపోయాక కూడా ఎక్కడా చలనం లేకపోయింది.

పాపం

నెహెరువు 23

బుట్టిగాడు రోజూ సాయింత్రం వెళ్ళి యింటివెనక
గోడ పురుగులేరుకుంటో వుంటాడు. అక్కడికి తక్కిన
గోడల మాదా వస్తోవుంటాయి. కాని యితను వాటి
మీదా కలయెత్తి చూడడు. ఇవాళ సాయింత్రం వాన
గోడ. వాన వచ్చినా బుట్టిగాడు తిరిగి రాలేదేమో అని,
మీద బుట్టిగానే అతనికోసం వెతికింది పకపక. పొలంలో
కొత్త తక్కిన గోరింకలు యెగిరిపోయినాయి. ఇతను
కొంచెం కూచుని వున్నాడు అక్కడే. పిలిస్తే చూస్తాడు.
కొంచెం చెప్పాడు. కాని రాదు. దగ్గిరికి వెళ్ళిందాస్తే అతను
నోచో తరీసి, నీటి బరువుతో యెగరలేక అక్కడే కూచుని
వున్నాడు. పకపక అతన్ని యింట్లోకి తీసుకొస్తోవుంటే,
వాళ్ళో తనుపద్ద అవస్త చెప్పకుని ఏడ్చాడు. పకపక చూసి
బుట్టిగాడోలే చచ్చి పోయేవాడే. ఏ కుక్కో యెత్తుకు

పోయేది. అతన్ని తీసుకొచ్చి పకపక హియ్యవగ్గరిగా
తడిపోయేదాకా హాయిగా తాపించుకున్నాడు.

పై తిరుగుళ్ళు

సెప్టెంబరు 26

రోజులో చాలాసేపు వెళ్ళిపోతున్నాడు రాత్రి
యింట్లో వుండటంలేదు. వేళకి వచ్చి రాత్రి
వెంటనే వెళ్ళిపోతాడు. ఒక్కొక్కప్పుడు
ప్రియురాలితోనే ఎదురు చెట్లుమీద వుంటాడు. ఒకప్పుడు
పడడు.

సాయంత్రాలు మాత్రం దాటావైన పకపక
కుంటున్నాడు.

చిటారి కొమ్మన

సెప్టెంబరు 26

అమ్మ నేర్పితే "చిట్టిపాప" అంటున్నాడు
చేట్టుధ్వని చెయ్యడం నేర్చుకున్నాడు. అతను కొద్ది
పోయి తిరిగివచ్చి చింతచెట్టు చివరి కొమ్మపై
ఆకాశానికి దగ్గరిగా ఒక్కడే కూచుని యిటా, ఇటా
చూస్తో వుంటాడు. ప్రియురాలి కోసమేమో! వాళ్ళ
చిటారికొమ్మన మిఠాయిపొట్లం అంటోంది.

సుమిత్రులు

అతనితో సంయమనం ఒకటియదులు రెండు గోరింకలు
కూడా. కొన్ని రోజులనించి వచ్చి చెట్లుమీద కూచుని
ఉంటేస్తాయి. ఇతను వెడతాడు. మూడూ కలిసి
ఉంటాయి.

సెప్టెంబరు 27

రెండు పిట్టలు

కాళ్ళన్నీ బుజ్జిగాడు వెళ్ళిపోయినాడు. రాత్రి తినడా
కాకా తిరిగి రాలేదు. అమ్మ అతనికోసం దొడ్లూ, అద
తిరుగుతోంది. "నీకోసం రాత్రి నానవేసి వుంచానురా,
నీకివ్వెట్టాను. రాత్రి తినిపోతే నిన్నెవరడుగుతారురా!
నీకివ్వడానికి కరువైనావా?" అని ఎన్ని గంటలు తిరి
గిచూచానికి కరువైనావా? ఒకటే జాలిపడటం,
మరొక మాటలు విన్నవాళ్ళంతా ఒకటే జాలిపడటం,
మరికీ అనగడం, ఆ వెతకడం పిట్టకోసం అని విని, వాళ్ళకి
విన్నం.

ఒకరొట్టి, దాహంపడి, మధ్యాహ్నానికి వచ్చాడు,
కూచుననించి. ఎంతో రాత్రి తిన్నాడు. ఒకటే నీళ్ళు
కాకా. ఆ పిట్టలమీద చాల కోపంగావుంది అమ్మకి. అవే
పిట్టల మారం తీసుకుపోయాయని.

“దాగానే పిలుచుకుపోతారే! దీని పేరు
మా నాయనకి తిండి పెట్టాలని నీళ్ళు పట్టానా
అట్లాంటి బుద్ధిలేని పిట్టలతో నువ్వెందుకు
తింటోంది.

ద్యాయోత్ప

పొద్దున్నే రోజూ ఆ రెండు గోరింకలూ
పోతున్నాడు. ఆ గోరింకలు ఇతని తల్లి చెల్లెలలు.
ఇతని యిద్దరు సోదరులూ. లేక మిత్రులూ. క్రీస్తు
మధ్యాహ్నం ఆ మూడు గోరింకలూ వొచ్చి యింటికి
మధ్యమన్న చింతచెట్టుమీద పక్షపక్ష కిదిక్కి వెళ్లి
కూచుని Duets పాడుతున్నారు. ప్రతి సాయంత్రం
తీసుకుని వొచ్చి యింటి దగ్గర దిగపెట్టి చెప్పేటా
వాళ్ళిద్దరూ.

పొద్దున్నే రోజు ఆ రెండు గోరింతలూ బుడ్డిగా ముగవాడో, అడదో తెలిదు. ఈ కొత్త పోతున్నాడు. ఆ గోరింతలు ఇతని తల్లి చెట్టలాంటివే, ముగవాడో, అడదో తెలిదు. బుడ్డిగా ముగ ఇతని యిద్దరు సోదరులూ. లేక మిత్రులూ. ప్రతిమూలకా కొత్త గోరింత అడదీ ఐతే యిద్దరూ కబ్బర్లులో మధ్యాహ్నం ఆ మూడు గోరింతలూ వచ్చి యింటికి వస్తాయి. అప్పుడే నిలిచిపోతారని వీళ్ళ ఆశ.

మధ్యనున్న చింతచెట్టుమీద పకపక నీటితీరి మెల్ల కూచుని Duets పాడుతున్నారు. ప్రతి సాయంత్రం ఆ తీసుకుని వచ్చి యింటి దగ్గర దిగపెట్టి వెళ్ళిపోతారు. అప్పుడే మోసని నాన్న భయం.

కూమని Duets పాడుతున్నారు. ప్రతి సాయంత్రం తీసుకుని వచ్చి యింటి దగ్గర దిగివెళ్లి వెళ్ళిపోతావాళ్ళిద్దరూ.

ఫా మె లి త్రో —

ಮೈತ್ರಿ -

ఇవాళ బోయవాళ్ళు కొత్త పట్టిలతో వచ్చాడు.
కానికి, నర్తకి మూడు అడవి పిచిక పిల్లల్ని, ఒక గో
కొన్నది. పిచికలు చాలా పసివి. గోరింక రక్క ము

కొత్తపిట్టల రాక

రోజంతా వెళ్ళిపోతున్నాడు కొద్దె తనదానిది! రావటంలేదు. రాత్రి మూత్రం వస్తున్నాడు ఇంట్లో నైదు పిట్టలు పెరుగుతున్నాయి. అవి వున్నాయని తాని వాటివంక చూడడు. అవి వుండటం అతని కష్టమేమో తెలియదు. అతని దృష్టి అంతా పకపక చూడటం దృష్టి అతని మీద.

ఇవాళ సాయంత్రం దాదామీద పకపక చూస్తున్నాడు. పకపకకి పని వుండి కిందికి రావానివ్వాలి అతను వెళ్ళవద్దని అడ్డుపడ్డాడు.

కొత్త పిట్టలు రావడం, తనవారిదృష్టి వాటిమీద నిలవడమూ అతనికి తెలుస్తోనే వున్నట్టుంది.

పకపక ప్రేమ తనకే

ప్రొద్దున్నే వెళ్ళిపోయినాడు. మధ్యాహ్నం వచ్చి గుంపూ గోరింకలు వచ్చి చింతచెట్టుమీద వాలాడు. అల్లాంచి బుట్టిగాడు పూడిపడ్డాడు. పకపక దిగులుగా వుండిపో పడుకుని వుంది. అప్పు అతనికి కొద్దె తెలియ వుండగా, ఓ పెద్ద కొద్దె ముక్కుని పట్టుకుని మిగిలి పో

అప్పుడు కొద్దెలు పెట్టుటానికో ఏమో ! ఆ కొద్దెని రుచి పిట్టలతో మరిగించి, వాటిని తోపలికి తీసుకురావా

కొరింకలే బుట్టిగాడ్డి రానివ్వటంలేదు. వాటిని తానికొస్తాడు గావును. అతని కోసం అవి కాచుకుని వున్నాయి. అను రావడం ఆలస్యమైతే మధురంగా పిలుచుకున్నది. ఎక్కువకాలం అతను వుండడని తెలుస్తోంది. కొరింకలకి యితనిపైన అంత పట్టుండుకో మరి ! ఇతనిలో ఏమో! లేని మిత్రుడి పైని మమత మాత్రమేనా?

సాయంత్రం వాన కురవడం ప్రారంభమయింది. కొద్దె వచ్చి పకపక దగ్గర వాలాడు. పకపకని దాదామీద రమ్మంటాడు. వాన కురుస్తోంది యెట్లా రాను ? అని పకపక. కాని అతనికేం లక్ష్యం వాన ! మామూలు వాన అతనికి అయిష్టమే. కాని పకపకని దాదామీద రమ్మంటాడు. అతనికి వాన లక్ష్యంలేదు. ఒక వేళ అతని అనుకుందామని అతని వుద్దేశ్యమేమో !

కొత్త పిట్టలొచ్చాయని తెలిసి తన గూటిని కూడా పోషించాలని చూస్తూ పకపక ప్రేమని తనకే నిలుపుకోవాలనే ప్రయత్నమా ! అన్నీ తెలిసిన బుట్టిగాడికి ఆ ప్రశ్న తెలిమా ? తననికాక వేరే పిట్టల్ని తెచ్చుకున్న ఈ ముచ్చట్లు మెట్లా నమ్మడం అనుకున్నాడా ?

ఒక్కొక్కరోజు యితని గోరింకల గుంపును చూచి చూచి మిద మాచుని బుజ్జిగాడి కోసం పిలుస్తాడు. యింకో గుంపుతో వెడతాడో, లేక విడిగా వెళ్తుంటాడో, వాళ్ళల్లా బుజ్జిగాడు వున్నాడేమోనో “బుజ్జిగాడా” అని పిలిస్తే, అవి ఏదో జవాబు చెప్పి అతను తమలో లేదని చెబుతాయో! ఏమో!

ప్రతిరోజు అమ్మ అతని కోసం పిలుస్తాడు. తనతో వుండి. ఏ గోరింక కనపడ్డా “బుజ్జిగాడా” అని పిలుస్తుంది. ఆ పేరు అలవాటుయింది గావున, బుజ్జిగాడు ప్రతి గోరింకా జవాబు చెప్పతోంది.

ఇవాళ బుజ్జిగాడు చాలాసార్లు వచ్చాడు. కనపశ్చేడు. రబ్బర్లు దగ్గరికి వచ్చి ద్రాక్షపళ్ళు తిని వెళ్ళిపోయినాడు.

పకపక యింకో గదిలో పడుకుని అతనికి కనపడే సాయంత్రం బుజ్జిగాడు పకపకని వెతుక్కుంటూ తనలోకి వచ్చి తనతో దాదామీదికి రమ్మని పిలిచాడు. తన విచారంలో తాను వుండి పకపకనితో అతనికి నిరాశా, కోపమూ వచ్చినట్లున్నాయి చెప్పినాడు.

ఇవాళ బుజ్జిగాడు చాలాసార్లు వచ్చాడు. కనపశ్చేడు. రబ్బర్లు దగ్గరికి వచ్చి ద్రాక్షపళ్ళు తిని వెళ్ళిపోయినాడు.

బుజ్జిగాడు పకపక కోసం వెతుక్కుంటున్నాడని పకపక చెప్పారు. పకపకకి జబ్బుగా వున్నా లేచివచ్చి బుజ్జిగాడికి కనపడేందుకు. బుజ్జిగాడు పడుకుంది బుజ్జిగాడికి కనపడేందుకు. బుజ్జిగాడు వచ్చి పకపక చెవి దగ్గర కూచుని వొకటే చెప్పాడు. గోల చేశాడు. చివరికి రాట్టె పెడితే బుజ్జిగాడు వెళ్ళిపోయాడు.

పకపక చెట్టెక్కి

రాత సేపటికి నాలుగు గోరింకలు వచ్చి చెట్టుమీద నాలుగు చాటిల్లో బుజ్జిగాడు. ఒకడు నర్తకి పిలిస్తే చెట్టు మీదికి దిగి పచ్చాడు. తాతగా వచ్చిన పిట్టల్ని చుట్టూ

పెట్టుకుని నర్తకి కూచుని వుంది. బుజ్జిగాడు దగ్గర
తనూ ఆ పిట్టలతోనూ, నర్తకితోనూ ఆడుకున్నాడు.
మళ్ళీ తన మిత్రులతో చింతచెట్టు మీద కూచున్నాడు.

కొంచెంసేపు అయినాక భోజనాల గదిలోకి వెళ్ళి
ఇతని కోసం పకపక అక్కడే పడుకుని వుంది. ద్రాక్ష
తీన్నాడు. పకపకతో చాల ప్రేమగా గోములు చేగాడు.
పిట్టలు చెట్టుమీదనించి పిలుస్తున్నాయి. కాని అగంగంబి
వెళ్ళలేదు. ఆ పిట్టలు వోపికతో కాచుకునే వున్నాడు.
పకపకని యెన్నో ముద్దులు చేసి విడవలేక బుజ్జిగాడు
వెళ్ళాడు. అప్పుడే గుడ్ బై చెప్పి వెళ్ళాడా? అతని
రాలేదు.

రా రా నాయనా !

అక్కడ

మూడు రోజులయింది బుజ్జిగాడు వెళ్ళి. అప్పుడు
కోసం అరుస్తో తిరుగుతోనే వుంది. పకపక అతని
చాలా దిగులుతో పడిపోయింది. ఇల్లంతా చిన్నబోయింది.

కాని రోజూ అతను వస్తూనే వున్నాడు. రోజూ
యెప్పుడో ఒకప్పుడు ఇంటి దగ్గర ఏ చెట్టుమీదో కూచుని

వుంటాడు. అందరూ పరుగెత్తుకు వెడుతో వుంటారు
అలా రోపలికి మాత్రం రాదు. పిలవగానే యెగిరి
వచ్చి మీద దూకే బుజ్జిగాడు.

బంగళేశ్వరికి, జగన్నాథానికి జీవితంలో రుచే పోయి
ఉన్నవన్నాడు అతను వెళ్ళిన రోజునుంచి అమ్మకి
చెప్పింది. బుజ్జిగాడు లేకుండానే చెట్టుపంక చూస్తో,
రా, రాచూసా," అని పిలిచి "ఒచ్చావా, రా, రారా,
మొంత మొహం వాచి పోయినామురా రండ్రా
వచ్చాడు పచ్చాడు. రండ్రా! అతను రాకపోతే
మీద మీద అయిందిరా! నీకు ఒక్క రొట్టెముక్క పెట్ట
మని కోరేదూరా" అని అతని ప్రియురాళ్ళని తిడుతో
వుంటాడు.

మరింపు

అతను తిరిగి రాలేదు. ఎందుకు వెళ్ళిపోయినాడు?
వేరే పిట్టలొచ్చా
వల్లనా? చివరి

సంగతి ముఖ్యమైనది. పకపక తన స్వంత విచారణ
మరచిందనా? లేక ఈ మూడూనో?

ఇంత పిలుస్తోవుంటే యెందుకు తిరిగిరాకు? అంత
పెంపకంలో నిమగ్నుడైనాడా? దోసి ఒక్కసారి
అందర్ని యింట్లో పలకరించి పోకూడదా? తిరిగి
తిరిగి పోనీరనా, లేక అతనికే తిరిగి వెళ్ళబట్టి
ఇంట్లో అమ్మా పకపకా యెంత దిగులు పడిపోయినా
అతనికి తెలీదా?

ఒకవేళ అతన్ని మనుషులకు కష్టపెట్టిన అంశం
గానే అతని మెదడులో అధాగం మాసిపోతుందా! వాడు
విషయమై అంతేకదా! పనితనంలో పిల్లలకోసం ప్రాంత
ఇచ్చే ప్రేమ కొద్ది వారాల్లో పూర్తిగా మారిపోయింది.
అతనికి వీళ్ళపైన అట్లానే మరుపు వచ్చిందా? కాబట్టి
వస్తోనే వున్నాడు? అయినా లోపలికి రాదు చిరం.

కాని ప్రతిరోజూ, ఇంటిదగ్గిరో ఏకాదులోనో, వాళ్ళని
వాళ్ళని గుర్తించి పక్క చెట్టుమీద కూచుని వీడ్చుకుంటున్న
అతని కంఠం తక్కిన గోరింకల కంఠాంతన్న చేదు వీడ్చు

నర్తకి గుర్తించగలరు అతని కంఠాన్ని.
వాళ్ళ అతను వీళ్ళ పిలుపులకి ఆగలేక ఓ నిమిషం
కూతురాడేమో ననిపిస్తుంది. కాని అతని వెంట
వీళ్ళ అతన్ని వెళ్ళపద్దని గట్టిగా గోల చేస్తాయి.
పక్కపైన అంత ప్రేమ యెందుకో వాటికి! వాటికి
మీద కళ్ళు చెపుతాడేమో!

నవ్వు పెట్టే రుతువు వచ్చిందనీ అందుకు వెళ్ళాదనీ,
వెళ్ళని రాగానే తిరిగి వస్తాడనీ కొందరి ఆశ.

ఈ మళ్ళీ ఓ నాలుగైదు రోజుల్నించి పిలిస్తే ఆ
నవ్వు పదిల యింటివేపు కొంచెం కదులుతున్నాడు.

కనీసం వెళ్ళాక, చుట్టుపక్కల వాళ్ళు యెవరు
వాళ్ళ వాళ్ళ అతను తిరిగి వచ్చాడా అని అడుగుతారు.
వీళ్ళలో మిత్రులందరూ అతని సంగతే అడుగుతారు.
అలా మేముందో యింత ప్రియుడు కావడానికి!

అతను వుండగానే ఓ రెక్క విరిగిన గోరింక పకటి
వేసింది! ఆ గోరింక వచ్చి రెండు నెలలయింది. కాని
వీళ్ళపైన తెలివీ కనపడదు ఆమెలో. మొహంలోనే ఆ

వికాసం లేదు. అతని ప్రత్యేకత యేదన్నా భావ
విశేషం వల్ల కలిగిందా? రెండు నెలల్లో అతని
పంతుడూ, ప్రేమాస్పదుడైనాడో? మరి తిరిగి పూర్వ

సేవా

రమణ నగర్

అ రుణా

9-12-1958

చి వ రి మా టు

P. S. :- ఈ బుజ్జిగాడి చరిత్రని రాసి పూర్తి
అందరికీ వినిపిస్తున్నాడు నాన్న. ప్రతిరోజూ సామెతలు
నాలుగు నించి నాలుగున్నర దాకా ఆ వేళకి చెప్పే
చెట్టుపెనో బుజ్జిగాడు క్లిక్, క్లిక్ మంటూ పుంటాడు. అంత
సేపూ! వరసగా వస్తున్నాడు. మధ్య రెండు రోజులు
చదవలేదు. అతనూ రావడం మానేశాడు.

అతను వచ్చినప్పుడు అతని వెంట మిత్రులు
వుంటుంది. వాళ్ళతో చెపుతున్నాడు "వినండి, వాళ్ళు
వేది నా చరిత్రేనని! లేక నాన్న చదివే మాటలే వాళ్ళ
వాళ్ళ భాషలో వాళ్ళందరికీ చెపుతున్నాడా?

నిన్ను గురించి కథ రాయాలని చాలాకాలం నించి
కావడం అడుగు సొరుగులలో మెదులుతూవుంది. నిన్ను
గురించి యేం కథ రాయను బుజ్జీ! యేం రాస్తే వీళ్ళకి అర్థం
వస్తుంది? నిన్ను గురించి వాస్తవాన్నే రాసినా వీళ్ళు
మ్మరారా? బుజ్జీ! యేం మనుషులు వీళ్ళు.

నిన్ను గురించి రాస్తే ఎవరు చదువుతారు బుజ్జీ!
మనలోనున్న హృదయాలకి నీ హృదయాన్నత్యం ఎట్లా
కావడాన అవుతుంది? యీ మనుషులు ఒకే కాన్పులో
బుగ్గురు పిల్లలు పుట్టారంటే, పుట్టుకతోటే కవల పిల్లలు
లేకున్నారంటే చదువుతారు కానీ, మీ అమ్మ వెంటిది
కావాలి వలె గెంతుతూ నడుస్తా వంటే, ఆశ్రమానికి
వస్తూ అట్ట తగులుతూ పుంటావంటే, యే చెట్లలోనో,

నువ్వుంటే, మీ అమ్మ నిన్ను “బుజ్జీ” అని పిలిస్తే...
 కూ...అని పలుకుతూ వుంటావంటే, నీళ్ళు పెట్టించి
 స్నానం చేస్తూంటావంటే, మంచి పాటల్ని రమ్మమీ
 రేడియోని పొడుస్తూంటావంటే, అచ్చా పాటలో
 నువ్వు పాడుతుంటావంటే, ఏ రకపు చదలు కాబో
 చెపుతుంటావంటే, ఎంతో అప్యాయంగా చారుని కాబో
 వంటే, ఎవరు వింటారు బుజ్జీ ? విన్నా ఎవరు విళ్ళునీస్తారు ?

నిన్ను గురించి వాళ్ళు తెలుసుకోవాలనీ, నీ ఆశా
 హతమైన మేధా సంపత్తిని చూచి అందరూ మెచ్చుకోవాలనీ
 నా కెందుకీ ఆరాటం బుజ్జీ !

నిన్ను చూసి జీవితానికేదన్నా విలపను మనుష్యులు
 తెచ్చుకుంటారని ఆశ. అట్లా ఆశపడే నీ ఫోటోల్ని చూసి
 చాను బుజ్జీ ! నిన్ను చూసి వాళ్ళేం మెచ్చుకున్నాడీ!
 నువ్వు వాళ్ళకేం అర్థం అయ్యోవు ? నీ రూపాన్ని చూసి
 వాళ్ళకేం ఆనందం కలిగింది ?

నెమలి మెడమీద నీలిరంగుని చూసి ఆహా ! అందరి
 కాని మెరిసే నీ రెక్కల మీది భవళకాంతిని చూసి ముగ్ధు
 పోరు కదా !

కంకం మాధుర్యంగా వుంటుందని కళ్ళు
 కని, నీ కూతల్లోని వింత సంగీతాన్ని విని
 ముగ్ధుడవు కదా !

అరుద్ర పురుగుల రంగుని చూసి మూర్ఛపోతారు
 నీ పాట కింది మెరుపుని చూసి ఎవ్వరూ సంతోషించరు
 కదా !

నెమలి కన్నుని చూసి భద్రంగా దాచుకుంటారు కాని
 నీ పక్కనున్న సాలీడుగూడు లాంటి పొర ఎవ్వరికీ
 కనబడదు కదా !

మమూరం పించం విప్పితే కళ్ళని బండి చక్రాలంత
 చుట్టూ చూస్తారు కాని నీ తోకలోని అయిదు యాకల్ని
 ఎవరూ పేర్చుతూ వుంటే నువ్వు, ఎవరూ చూడరు
 కదా !

యా మనుష్యుల్లో కనికత్వముందట ! పిళ్ళవి కళా
 సృష్టించారు; అందాన్ని చూస్తే పిళ్ళడెందం నిలవదట !
 పిళ్ళల్ని చచ్చు కబుర్లు బుజ్జీ !

మత్కాలలాంటి చదల్ని నువ్వు తింటుంటే ఎంత
 గా వుంటుందో, త్వరత్వరగా నోటినిండా కుక్కుకొని,
 పిగిస్తే యీ మనుష్యులకి ఎట్లా తెలుస్తుంది ?

పిళ్ళ ఎన్ని పుస్తకాలు చదువుతారు బుజ్జీ !

వొక్క అక్షరం వీళ్ళకి అర్థమవుతుందా! యిన్ని డిగ్రీలు ప్యాసయినా వీళ్ళకి టాగోర్ ముయ్యాడు బుజ్జీ! నువ్వేమీ చదువుకో కుండానే అంత బాగా అర్థం చేసుకుంటావు? టాగోర్ గీతాంజలిలోని మాధుర్యం వీళ్ళేం అస్వాదించారు? గీతాంజలిలోని మాధుర్యాన్ని నువ్వు విని, ఎంత ఆనందం కూస్తావు బుజ్జీ! యే గొప్ప కవిత్వాన్ని వీళ్ళకి వినిపించానీ అంత ఆనందం వీళ్ళకి రాదు కదా! కవిత్వాన్ని అక్షపానికి చదవటమే కాని, నీలాగ, దానిలో శివభక్తి కవితా హృదయం వీళ్ళ కెక్కడుంది బుజ్జీ!

టాగోర్ బ్రతికుండి నిన్ను చూస్తే గీతాంజలిని మానస హస్తానికి అప్పచెప్పేవాడా? ఆ Manuscript నీకు పదే పదే శాంతినికేతనంలోని చంపా వృక్షం క్రింద చదివి, వినిపిస్తూ, నీ ఆహ్లాదాన్ని చూసి ఆనందం టాగోర్ నాట్యం చేసి వుండేవారు కాదా బుజ్జీ!

బుజ్జీ! నిన్ను గురించి కథ రాస్తే ఎవరు చదువుతారు బుజ్జీ! అయినా నిన్ను గురించి ఏం రాయను బుజ్జీ!

నువ్వేమన్నా ప్రసిద్ధ ఆంధ్ర కథానాయకుడా! ప్రియురాలి మెల్లకన్ను మీద కవిత్వాలు రాసి ఇచ్చి వాటి మతహాసం జరుపుకున్న కవికుల తిలకానివా? నవ్వెదా

చేయించి కీర్తిని సముపార్జించుకున్న రాజు కుంభకువా? యివ్వేమీ కాదుకద! నిన్ను గురించి మొదని రాయను బుజ్జీ! నీది కళా హృదయమని, నీ భావసంగీతం వుందని నీ రూపంలో అందం వుందని చదు పట్టించుకుంటారు బుజ్జీ!

నువ్వు గురించి చెప్పాలనే ఆతురతను అణచుకోలేక బుర్రమిశ్రులతో కాస్త చెబితే నన్నేమన్నారో తెలుసా! నీకు పిచ్చెక్కిందన్నారు బుజ్జీ! నీ ఫోటోల్ని చూడలేనన్నా, నిన్ను గురించి వింటారేమోనని ఆశపడి నీ దబ్బులన్నీ అనవసరంగా తగలేస్తున్నానని నీకు బుజ్జీ!

కెమరాను చూసి ఫోటో తీయమని నువ్వొచ్చి నాగా నిలబడ్డప్పుడు, దబ్బులూ, యివీ గుర్తుంటాయా! అయినా బుజ్జీ! యీ మనుష్యులు ఎన్నింటికి ఎంత కళతెయ్యటం లేదు. వీళ్ళు వివాహాలకి ఎన్ని వేలు పెట్టటంలేదు? ఆ వివాహాలలో యేం అనందం అనుభవించారు బుజ్జీ! వివాహం చేసుకున్న ఒక్క మనిషి కళా కాంతులుండవు గదా!

ప్రతి నీ ఫోటోనీ చూసి నేనెంత స్పందించాను, ద్వేషాన్ని, మాలిన్యాన్ని పోసి పెంచుతారు. నేనెంత మురిసిపోతానో పిళ్ళకి తెలియదు కదా! నీ ప్రేమ అంత యీ మనుష్యులు నిన్నేం ప్రేమించుతారు పెట్టే ప్రతి అణాలోనూ నేనెంత ఆనందం అనుభవించాను! బుజ్జీ!

బుజ్జీ ఆనందం అనే మాటకు అర్థం తెలుసుకొని యీ మనుష్యులకి, ఆనందాన్ని అనుభవించటం కోసం శతాబ్దాల క్రితమే మరిచిపోయారు బుజ్జీ!

ప్రతి దాన్నీ దాచుకోటమే తెలుసు కానీ యీ మనుష్యులకి, దేన్నుంచి ఆనందాన్ని పొందలేరు బుజ్జీ! నీ ప్రేమ వయ వుందో కదా బుజ్జీ! చూసి సిగ్గుపడక పిళ్ళు వెకిలిగా యికిలించారు బుజ్జీ!

అంతా కాశ్వతమనే భ్రమతో దేన్నుంచీ యేమీ పొందకుండా యీ మనుష్యులు జీవచ్ఛవాలై తిరుగుతూ వేళవచ్చిన దేహాన్ని ఎంత కర్కశంగా పట్టుకొని నిన్ను వొకనాడు యే శక్తి పిళ్ళనీ గద్దలా తన్నుకుపోతూ నీ బాంబులోకి విసిరాను?

అయ్యో అని యేడుస్తారు కాని బుజ్జీ నీతో ఆడుకోడు! నీతోటే కాదు. నీలోని అమాయకత్వం ప్రతిపాదనలోనూ వుంటుంది. యే వొక్క పాపాయిలోనూ దేవుని ఆడుకోడు బుజ్జీ! తమలాగే కావాలనే మూర్ఖమైన అవినీతిని నీతో పాపాయిలోని దైవత్వాన్ని భ్రష్టం చేసి కుట్ర పడే మూర్ఖమైన హృదయమో కదా బుజ్జీ!

ఇలాంటి మనుష్యుల మధ్య నేను బ్రతికిన ఆ రోజుల్లో నా జీవిత సత్యం నాశనమయి నన్ను నమ్మి నా చేతులతో వచ్చిన పిట్టల్ని, కోళ్ళనీ, దగ్గరుండి గొంతు కోయించి, నా పోతుంటే అవి ఆ బాధను సహించలేక దీనంగా మృత్యువే విని సంతోషించే రాక్షసత్వం నాలో వున్నా

నీవు నా చేతికి దొరికావని నిన్నీ ప్రపంచంలో నీవు బ్రతికేటట్లు చేయాలనే దారుణమైన కాంక్షతో నీ పిచ్చైన దేహాన్ని ఎంత కర్కశంగా పట్టుకొని నిన్ను బాంబులోకి విసిరాను?

నీవో ఆకాశంలో నుంచి పడిపోతావనే భయంతో నిరంతరం నీ రెక్కల్లోకి తీసుకుని గిలగిల కొట్టుకుంటుంటే నువ్వు ఎగరటం నేర్చుకుంటున్నావని యికి విని నన్ను అంతా మరిచిపోయి ప్రేమిస్తున్నావంటే విచిత్ర మూర్ఖమైన హృదయమో కదా బుజ్జీ!

నాలోని మూర్ఖత్వాన్ని, రాక్షసత్వాన్ని, క్ష
శత్వాన్ని క్రమంగా పోగొడుతూ నన్నో ప్రమానంగా
సింహ చేస్తున్నావు బుజ్జీ!

కనం, అనే యీ మానవుల గాఢ కళ్ళకు
రసమయ కళాఖండాల్ని ఎట్లా చూపించను బుజ్జీ!

వినం, అనే యీ మానవుల వీనులకు యీ మ
గాంధర్వాన్ని ఎట్లా వినిపించను బుజ్జీ!

నిన్ను గురించి ఏం కథ రాయను బుజ్జీ!

కు రంగ

—o—